



VOL. LXV.

No. 1

# SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK  
AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

## OBSAH:

Z naší matriky AOS. — Pres. Dr. Ed. Beneš v Chicagu. — Jos. Čermák: O všelíhem a trochu také o nás. — U presidenta Sokola. — K. M. Prchal: Sokol brotherhood during world war I. — Jan Hořejší: Sokol — Sokolka (angl.). — Růž. Krausová: Women and the Sokol. — Zprávy organizační: Předsednictvo AOS. — Fin. výkaz za květen. — Náčelnictvo AOS. — Ú. V. Sbor AOS. — Župa Střední. — T. J. Sokol Milwaukee, Wis. — Župa Východní: T. J. Sokol New York. — Župa Severovýchodní. — Vl. Pliska: A Sailor writes. — Jos. Frčka: Několik upřímně míněných slov. — Adresář žup a odborů. — Jarka Jelínek: Tělocvičná hlídka.

JUNE, 1943

Office: 2348 Clinton Ave., Berwyn, Ill.

\* Entered as Second Class matter May 23, 1929, at Post Office at Berwyn, Ill., under the Act of March 3, 1879. \*

# Sokol Americký

Official Organ of the American Sokol Union.

Vychází 15. každého měsíce v Berwyn, Illinois.

Pořadatel:

JARKA KOŠAŘ  
1928 S. Cuyler Ave., Berwyn, Ill.

Editor:

Výpravčí: JAR. TUREK  
2348 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny, a to ještě s výhradou, že práce plnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevracejí a neschovávají déle nežli od čísla do čísla.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se člen sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ke které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy s adresami oznamuje jednatel aneb čestní jednoty jednatel Předsednictva a též výpravčímu každý měsíc.

Úřadovna Předsednictva A. O. S.

VÁCLAV KONEČNÝ, jednatel  
(Úřaduje od 9 hod. ráno do 4 hod. odpo.)

2345 So. Kedzie Ave.,  
Tel. Rockwell 5085  
Chicago, Ill.

436

KAREL M. PRCHAL,  
starosta,  
2419 S. Scoville Ave.,  
Berwyn, Ill.

JARKA JELÍNEK,  
náčelník,  
1408 W. 18th St.,  
Chicago, Ill.

KATA DANKO,  
náčelnice,  
4955 Henderson Ave.,  
Chicago, Ill.

JOSEF FALTA,  
pokladník,  
3404 W. 26th St.,  
Chicago, Ill.

JAR. J. ZMRHAL,  
předseda Ústř. Vzděl. Sboru,  
4301 W. Cullerton St.,  
Chicago, Ill.

JARKA KOŠAŘ,  
vzdělavatel Ústř. Vzděl. Sboru,  
1928 S. Cuyler Ave.,  
Berwyn, Ill.

## Z NAŠÍ MATRIKY AOS.

T. J. Sokol Pittsburgh, Pa. — Vyloučení: Peteja Štěpán, Vořech Frank.

T. J. Sokol Menominee, Mich. — Vyloučení: Velich Frank, Jr., Velich Anna, Smejkal Joe, Smejkal Frank, Roubal Alfred, Roubal Flora, Vítek George.

T. J. Sokol Chicago, Ill. — Noví členové: Zeman George, Šrámek Richard, Schultz Charles, Adámek William.

T. J. Sokol Americký, Chicago, Ill. — Nový člen: Šefl Josef F. Oprava jména: Kalus Helen na Chalus Helen.

T. J. Sokol Detroit, Mich. — Noví členové: Kovář Josef J., Janik Andrew.

T. J. Sokol Schenectady, N. Y. — Nový člen: Čuda Alois.

T. J. Sokolice Tábor, Berwyn, Ill. — Odstoupily: Andrlé Anna, Petržilka Blanche.

T. J. Sokolice Havlíček-Tyrš, Chicago, Ill. — Nové členky: Klein Marie, Klein Věra.

Znovu přijata: Holoubek Georgiana, dříve Pospíšil. Vystoupila: Blanche Hrubý-Pokorný. Přestupní list obdržela: Petr Marie.

T. J. Sokol Omaha, Nebr. — Nový člen: Kopecký Frank, Jr. Odstoupil: Horáček Bohumil. Zemřel: Svoboda Alois.

T. J. Sokol Libuše, So. Omaha, Nebr. — Vyloučena: Plocek Elizabeth.

T. J. Sokolice Omaha, Nebr. — Odstoupila: Virginie Engelthaler.

T. J. Sokol Rosencrans-Melnik, Wis. — Noví členové: Rott Ant., Jr., Rott Melvina, Trochil Frank.



BUY U. S. WAR BONDS  
AND STAMPS!

# SOKOL AMERICKÝ

## VĚSTNÍK AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

Ročník LXV.

Berwyn, Ill., 15. června 1943.

Číslo 1.

### PRESIDENT DR. EDW. BENEŠ V CHICAGU.

**V** SOBOTU, dne 22. května uvítalo československé Chicago presidenta Československé republiky, Dr. Edwarda Beneše okázalým způsobem a nadšeně za ohromné účasti všech našich národních složek.

Přesně v 9:20 vlak vjel do nádraží La Salle. Na peroně jej očekávala asi 50-členná delegace zástupců našich ústředních národních těles a organizací a zástupci tisku. President Beneš byl se svou družinou pozdraven při vystoupení ze svého vagonu hřímavým "Nazdar" a byl nejdříve přivítán chicažským mayorem Edwardem J. Kellym, jehož doprovázel člen okresní daňové odvolací rady John Toman. Dále jej pozdravil profesor Jaroslav J. Zmrhal, předseda Čsl. Národní rady, John A. Červenka, čestný její předseda; Adolf Kačer, předseda Ústředny Českého Národního Sdružení; rev. Jaroslav Pelikán, předseda Slovenského Národního Sdružení; Karel Prchal, starosta Americké Obce Sokolské; John Voller, předseda Národního Svazu Českých katolíků; rev. Arnošt Žižka, předseda středozápadního odboru Slovanského kongresu; Vladimír Maudr, předseda Sdružení Amerických Čechoslováků v Texasu; čsl. vicekonsul Alois Ozábal a celá řada dalších známých krajanů a krajanek, osvědčených pracovníků našeho druhého odboje. Presidenta dále vřele pozdravila legionářská deputace s československou a americkou vlajkou, vedena br. A. Divinou.

Presidenta Beneše provázela družina, kterou tvořili čsl. velvyslanec plukovník Vladimír Hurban; zplnomocněný ministr Dr. Ján Papánek, šéf Čsl. Informační služby; Dr. Jaromír Smutný, šéf presidentova kabinetu; Dr. Edward Tábořský, osobní jeho tajemník; čsl. vojenský a letecký atašé plukovník Oldřich Španiel, zastupující československou armádu; brigádní generál Edward E. Smith, representant americké armády a kapitán W. E. Moore, zástupce amerického námořnictva, jakož i G. T. Summerlin, šéf protokolu z Washingtonu.

President Beneš byl pak vyprovozen špalírem policie, která musila vynaložiti všechny své síly, aby mohla jásající zástupy udržeti, na hlavní schodiště dvorany nádra-

ží. Tam jej pozdravily děti českých svobodomyšlných a katolických, jakož i slovenských škol, oblečené v národní kroje. Presidentu odvezdaly krásné kytice rudých růží po přednesu básni na uvítanou.

Český Dělnický Pěvecký Sbor "Lyra", řízený sbormistrem Frankem Kubinou, zapěl na počest presidenta Beneše krásné Smetanovo "Věno". President Beneš byl znovu nadšeně pozdraven před nádražím, kde nasedl s mayorem Kellym a Johnem Tomanem a svou družinou do automobilu, kterým byl odvezen na chicažskou radnici.

Mayor Kelly přivítal pak znovu presidenta Beneše ve své úřadovně jménem města Chicaga. Vyslovil své největší potěšení nad tím, že se znovu do Chicaga vrací a neskrblil chválou obětavosti chicažských občanů československého původu v dnešních válečných dobách. "Váš lid je tu nádherný," pravil mayor vzácnému hostu, "a jest ochotný bez reptání přinésti všechny oběti pro vítězství. Vaše uvítání ukáže nejlépe národu ve staré vlasti, jak jsou tu Českoslováci vážení. Tak jako se naše vojska vítězně vrátí domů, tak i Vy, pane presidente, se vrátíte vítězně do osvobozeného Československa!"

President Beneš poděkovav upřímně mayoru Kellymu za jeho vřelá slova, vzpomněl svého prvního příjezdu do Chicaga v osudné době československého národa 15. února 1939 a vyjádřil svou radost nad tím, jak je uznávána práce chicažských Čechoslováků, zdůrazniv, že vždy velmi oddaně pracují pro blaho své nové vlasti, Spojených států. "Vždy jsem očekával, že se budu moci vrátiti do Chicaga v lepších časech než byly v roce 1939 a tak když jsem se vydal do Washingtonu, nemohl jsem naprosto vynechat Chicaga, kde žije největší počet občanů československého původu v Americe," pravil president Beneš.

"Chicago je do velké míry i mým městem, neb jsem tu zahájil svůj boj v roce 1939 a jsem dosud profesorem Chicažské university. Jsem zde jako doma. Děkuji Vám srdečně, pane mayore!"

Krátký srdečný projev Dra. Beneše byl odměněn velkým potleskem.

President Beneš pak odpověděl krátce na několik otázek, kladených mu novináři. Jedna z nich se týkala invase Evropy. Dr. Beneš prohlásil, že spojenecká invase Evropy bude provedena v letošním roce a že věří, že bude úspěšnou.

Další otázka se týkala rozsahu nového Československa. Jak president udal, je již rozhodnuto, že bude stejně velké jako před Mnichovem. Z diplomatického a mezinárodního stanoviska je členem Spojených národů.

"Věřím," dodal na konec Dr. Beneš, "že všechny naše problémy budou po uzavření příměří vyřízeny k naší největší spokojenosti."

Po tomto interview s novináři president Dr. Beneš odjel se svou družinou do hotelu Windermere, kde byla uspořádána další konference se zástupci tisku.

#### Návštěva pres. Beneše v Lidicích.

Po sobotní přednášce Dr. Beneše v Palmer House, již účastnilo se na dva tisíce posluchačů, projektována o 4. hodině odpolední návštěva v Lidicích.

Zatím se již krajané sjížděli ve vlastních vozech, v autobusech, takže pár set lidí kupilo se kolem lidického pomníku a čekalo s předsedy a zástupci našich hlavních organizací na jeho příjezd.

Tamnější výbor s Drem. Frank Chmelíkem v čele, za spolupráce pana starosty John R. Jahnke a Dominika Romana, vykonal obrovský kus práce za den a půl pohody k upravování pozemku, kam pomník byl přemístěn. Vytrvalé deště minulého týdne proměnily pole v bažiny, takže nebylo možno upravit cesty pro pěší a automobilisty. Konečně v pátek, když situace se zdála beznadějná, slunce se udobřilo.

Svítilo dokonce houževnatě v sobotu odpoledne, kdy přichozí spěchali cestami i po polních hroudách, aby dospěli včas k pomníku.

Již ve 4 hodiny přijíždí pan president se svou družinou, velvyslancem Vlad. Hurbanem, vyslancem dr. Jaromírem Smutným, min. Janem Papánkem, pluk. Oldřichem Spanielem, gen. konsulem Jaroslavem Hnízdem, konsulem J. Ozábalem, konsulem Bohušem Benešem a americkými členy brig. generálem Edw. Smithem, kapitánem N. S. Navy Walterem Moorem.

Pan president prochází špalírem legionářů a jde k pomníku. První jej vítá nejstarší bratr Jan Beneš. Kapela z Lockport High school hraje hymny a president Beneš pokládá věnce k pomníku. Jeden z nich byl přivezený až z Californie od Čsl. filmařů v Hollywoodu, panem Jaro Churainem.

Dr. Edward Beneš stojí před pomníkem lidickým, kde plá věčný oheň a pozorně dte si dedikaci, co napsali američtí krajané na památku umučených obětí. Pak se k nám obrací, aby i on vzpomenu československého lidu, jeho utrpení i jeho síly a víry.

"Hitler přál si zničit, ale proti své vůli stvořil — Hitler, against his will created," praví ve svém anglickém proslovu. "Jeho činem byla napsána heroická epika oslavující muže, ženy a děti z nejudatnějších co byli až dosud zaznamenáni v dějinách."

"Jméno Lidice se stalo nesmrtelné. Civilisovaný svět podal svůj morální rozsudek. Pochopili jste toto dojemné, morálně šlechetné a důstojné drama lidické způsobem, jakého je snad schopný pouze svobody milovný, demokratický lid Washingtona a Lincolnna."

"Váš velký president Roosevelt vyjádřil kdysi své kredo jedinou větou: "Man moves toward light." "Člověk jde ku světlu." Vy jste pochopili pravý význam tohoto vyznání důvěry, když ve svém tvůrčím amerikanismu jste vrátili světlo života vesničce, která zašla mučednickou smrtí. Nezapomínejte však, že československé Lidice jsou dosud znamením bestie, kterou musíme zničit bez milosti a bez odkladu, má-li se uskutečnit nový a jasnější svět jak si jej představujeme."

"Pracujte tedy nadále jako až doposud, vynaložte veškeré své síly, aby válka a tím společné utrpení milionů bylo zkráceno. — To mělo by být naším náboženstvím. Takto Lidice stávají se vzácně krásným symbolem zápasu pro lepší budoucnost lidstva. Jedině tak bude svět opět svoboden a šta'sten."

Mnoho krajanů spěchalo stisknouti panu presidentovi ruku, neboť všichni si přáli nějakým způsobem naznačiti mu, že uvědomují si hluboký význam této chvíle a že slibují pracovat k uskutečnění našich tužeb.

Obklopen nadšenými a dojatými krajaney vydal se president Beneš na pout' Lidicemi, po nových cestách, kolem nových rodinných domků. Zde žijí klidným životem svobodných občanů obyvatelé Lidic, Ill., zaměstnanci po většinou ve válečném průmyslu města Joliet. Zde život a spokojenost, zde symbol práce a naděje! Kéž bude tak zase i v starých československých vesničkách a městech!

Na památku tohoto historického dne, kdy president Československé republiky ve vyhnanství navštívil osadu, nesoucí jméno jako pečet' nejen utrpení národa, ale i jeho znovuzrození, pošta z Lockport nese razítko s lidickým nápisem. Poštovní z

trucku nestačí prodávat lístky a známky. Bude to šťastný den pro mnohé filatelisty až dojde lidický listek.

#### Slavný den.

V neděli odpoledne 23. května bylo Chicago svědkem imponantního projevu československého lidu, jakého není pamětníka. Na dvacet tisíc lidí v Chicago Stadium sešlo se, aby uvítalo presidenta Československé republiky a vzdalo mu zasloužený hold za jeho neúnnavnou a obětavou práci, směřující ku osvobození národa československého ze jha zločinných nacistů a získání plného uznání Spojených národů, jichž dnes je úkolem zničit nadobro moc německých stvrů.

Slavnosti předcházela nevidaná průvod všech našich národních československých spolků v osmi divích s kapelami. Průvod zpestřen byl skupinami v národních krojích moravských a slováckých, uniformami legionářů a sokolů, odbočkami Červeného kříže, zkrátka skýtal malebný dojem, jenž budil všude obdiv, kudy procházel. Účastníků v průvodu bylo na deset tisíc. Když došel průvod od Plzeňského Sokola do Stadionu, bylo toto již z poloviny naplněno a mezitím, než pochoduující zaujali svá místa, vyhrávaly dvě kapely: Navy Pier, tato řízena dirigentem Fred Mortonem a populární kapela ČSA., řízená br. Jos. Červekým a členy odbočky "I will" prodávaly válečné bondy, jichž koupeno a upsáno mezi účastníky manifestace za \$141,500.

Příchod presidenta Beneše nadšeně uvítán, obrovské shromáždění vstává, pochodují váleční veteráni, praporečníci a americké a spojenecké prapory za doprovodu americké hymny kapelou Navy Pier rozdělují před jevištěm na obě strany. Následuje okamžik, při němž oči zarosily se slzami. Z galerie velebně nese se "Kde domov můj?" a "Nad Tatrou se blýská". To zpívá "Zora", slovenský sbor, řízený br. J. Gološincem.

Po této dojemné chvíli zahajuje program předs. Národní Rady, br. Jar. Zmrhal a předává jeho řízení mayoru Ed. J. Kellymu. Po jeho vystihující řeči "Zora" zapěla slovenské zpěvy od Lukáše.

Po promyšlené a výmluvné řeči spolko- vého senátora, Scott W. Lucase, podporovatele Rooseveltovy politiky, zapěla "Lyra" řízením p. Kubiny Prausův "Chorál Čechů" s pročitáním a uměleckou vypsostí.

Po tomto výkonu dochází k bouřlivému nadšení celého shromáždění, když mayor Kelly představuje pres. Beneše jako jednoho z největších státníků dnešní doby.

A nadšení přímo hořelo po každé větě presidenta Beneše, výbuchy potlesku jako bouře projevovaly, jak hluboce řečník zasahuje srdce a mysl přítomných.

Po skvělé řeči presidenta Beneše představeni byli soudce Otto Kerner, Jan Toman, opat Prokop Neužil, načež legionáři odnášeli vlajky za pochodu námořní kapely a dvacetitisícový dav s hlubokými dojmy v srdci svém opouštěl stadion . . .

V dějinách československého Chicaga památný den 23. května 1943 bude zapsán zlatým písmem!

#### Beneš Called Living Symbol of Democracy Is Host to Press

Tuesday Dr. Benes played the role of host at a luncheon given for the press and the radio commentators. Gathering his guests together with him at the south side hotel where he has been staying, the president of the Czechoslovak Republic stepped out of the limelight, behind the scenes so to speak, and relaxed with the men and women who have reported his activities in this country.

Good fellowship was the keynote of the meeting, and all the stuffiness of diplomatic usage and state department precedent was ruled out for the day. Then, following an excellent luncheon, Dr. Benes spoke off the record to his friends, answering their many questions as fully as possible in the short time left before he was to start for Canada.

#### Shows Depth of Mind

Still the same soft-spoken gentleman, his eyes lighted by the lively twinkle that tells its story of old days spent in college lecture classes, this man showed the depth and the insight of his mind. Unhurried, sure of himself, searching carefully for the exact English word to convey his precise shade of meaning, he spoke of the things nearest to his heart. No matter how difficult the problem posed by his questions, Dr. Benes showed how extensive his thinking has been by the ease with which he was able to present his answer.

Modestly closing many of his statements with a humble, "That of course is only my opinion" — and the thought came to you in his audience that not more than half a dozen national leaders today have qualified themselves as he has to have opinions well worth noting — he demonstrated the clarity of his thought and the sincerity of his feeling.

#### Personifies Democracy

Then you realized why you might not have turned your head to watch him pass

you on the street: he is almost the personification of Democracy — the very image of the little fellow whose labor and loyalty and dislike of being pushed around forms the central core of the Democratic tradition. He does not strut like Hitler, any more than he could think like Hitler; he does not dramatize his personality like Mussolini, any more than he would imitate Fascist thought or action; he does not ask the servile worship accorded the Mikado, or embody in his way of life any of the vicious attitudes that are bringing Japan to her ruin.

Lesser men bowed down before the Nazi tyranny and yielded their wills to the ego of Germany's fuhrer; others cracked under the strain and were left drained of energy, incapable of coherent thought or effective action; still others sold Democracy short for their own personal gain.

In Dr. Beneš you see the sharply opposite type — a man who faced the storm, alone in those tragic days after Munich, who fought its fury, outrode its glorious thunders and lightnings in the early days of Nazi triumph, and today sees the deluge of aggression as almost over. When the sun shines again over a liberated Europe, he is going back to that hallowed ground which is his homeland. He has many years of service ahead of him, service to the ideals of Masaryk and those other Czechoslovak patriots who made the Republic possible.

Glancing about the room yesterday, you could see the pride of those of Czech ancestry in this quiet man who symbolizes the highest political hopes of a reborn Europe. But the many of us, who, like the writer, are not of that lineage, could share

that pride. For great men — and Dr. Beneš is assuredly one of the greatest in our day — are a more common growth than truly good men. It is the goodness of Democracy that he exemplifies which remains our best hope that a free, peaceful, hopeful world will follow our victory behind such leadership as he brings to the cause of the United Nations.

**ODPOVĚĎ PRESIDENTA ČESKOSLOV. REPUBLIKY DR. ED. BENEŠE NA UVÍTACÍ PRÍPIS ZASLANÝ PŘEDSEDNICTVEM AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ:**

President

Československé Republiky

Dne 15. května 1943.

Vážení bratři:

Děkuji Vám srdečně za Váš dopis z 10. května, jímž jste mne uvítali na americké půdě. Stejně srdečně Vám děkuji za projev oddanosti, obsažený ve Vašem dopisu. Počítal jsem vždy se Sokolstvem a věděl jsem, že nezklame ani ve vlasti ani kdekoli jinde ve světě, zvláště ne zde ve Spojených Státech, kde jste vytvořili organizaci, jež může s hrdostí hledět zpět na mnoho desítek let krásné činnosti. Je mi známo, že z Vašich řad vycházejí dnes nejlepší američtí vojáci, a již to je důkazem, jak užitečná tato činnost byla. Těším se srdečně, že se s Vámi shledám v Chicagu, a zatím Vám všem zasílám své srdečné pozdravy. Nazdar!

Váš

bratr, oddaný

DR. E. BENEŠ.

Americká Obec Sokolská  
2345 S. Kedzie Avenue  
Chicago, Illinois.

## O VŠELIČEM — A TROCHU TAKÉ O NÁS.

Jos. Čermák.

**O**BRÁZEK vyličený nedávno v anglickém denním tisku otrásl tak mocně mým nitrem, že jsem později umínil si učiniti jej předmětem úvahy, neboť poskytuje hojnost látky k vážnému přemýšlení. Druhou pohnutkou bylo, že máme také v poslání svém působiti mravní výchovou k tomu, aby výjev takové náležely spíše k zvláštnostem a nebyly tak všedními, jako jsou v nynější době. Byl to výjev následující: V síni trestního soudu stálo několik nedospělých mladíků, téměř chlapců ještě, obžalovaných z různých zločinů, a soudce obrátiv se vážně k přítomným čle-

nům velké poroty, takto je oslovil: "Zde vízte, s čím jest nám dnes zápasiti: Čelíme rozvířené vlně zločinné mladých lidí, jejichž smělost a drzost jsou přímo úžasny." Nežli nad mladistvými zločinci vynesl rozsudek, žalem zdrcení rodiče jali se za své děti orodovati, úpěnlivě soudce prosili o slitování, aby dětem jejich poskytnul ještě příležitost k polepšení, ale soudce, ač viditelně pohnut, odvětil: "Většina zločinů v městě našem páchána jest mládeží a soudce nemůže dávat se pohnouti k milosti jen mladým vinníkům. Jest jediný způsob, kterým lze učiniti přítrž zločinnému řádění

mladého lidu a ten jest poslati provinilce do vězení, kam patří . . ." A ve chvíli, co mladiství zločinci odváděni byli ze soudní síně, provázeni byli bolestným štkáním svých ubohých matek. Vy matky naše, jimž žádná obět' není dosti těžkou, abyste ji nepřinesly štěstí svých dítek, vpravte se v postavení těch ubohých, které na místě aby dočkaly se na svých dětech aspoň trochu radosti, musí slzami zalitými zraky sledovati je, jak soudními sluhy odváděni jsou jako sprostí zločinci za mříže. Stěžováno jest, že vinu toho nesou většinou zanedbávané domovy. Chudší matky musí jíti denně za chlebem, zámožnější tráví čas v klubech, v zábavách, značným procentem přispívají k tomu i rozvody a tu rodiči zanedbávání dospívající chlapci (i děvčata) svedeni jsou na scestí špatnou společností na ulici. Snažte se vštěpovati dětem svým kde a jaká zkáza jim hrozí, abychom nebyli nuceni mezi zatčenými zločinci čísti také jména česká. Až posud jen málo českých jmen se v policejních záznamech objevilo. Věřím, že citliví rodiče spíše snesli by pohled na mrtvolu svého dítěte, nežli viděti je ve společnosti zlotřilé mládeže za mřížemi. To působiti musí jim více žalu, nežli kdyby stáli nad jeho rakví.

\* \* \*

"Ah! what would the world be to us,  
If the children were no more?  
We should dread the desert behind us  
Worse than the dark before . . .  
Longfellow.

\* \* \*

Čím dále tím úsilovněji opakovány jsou výzvy, aby zanedbávaným dětem dávány byly náhrady za domovy a poukazováno jest vždy na ústavy tělovýchovné, jakým by mládež dávala přednost před potulkami ulicemi, kde nástrahy na ní čekají za každým krokem. Jaká to příležitost pro nás, budeme-li moci poukazovati na naše sokolské výchovy, kde by i v mysl dětskou kladeny byly základy šetrnosti a úcty jedni k druhým, základy sebeúcty, základy mravnosti. Bude snad namítáno, že k tomu bylo by třeba cvičitelů vychovatelů, cvičitelů vychovatelek a takových že nemáme nadbytek. Zkušenost ale učí, že ani vysokými účelišti odchovaní cvičitelové neb cvičitelky při svých vysokých vědomostech odborných nemohou vždy nazývat se vychovateli neb vychovatelkami, poněvadž v žádné organizaci tělovýchovné nebylo již od počátků poukazováno tak na stránku mravní, jak nám ji naznačil Tyrš a proto odchovaní naši mohli by býti pro všestrannou výchovu dorostu nejspůsobilejšími. Ale zde setkáváme se s námitkami, že učitelem se musí každý již narodit, musí mítí vrozený

sklon k snahám výchovným, vrozenou lásku k dětem, viděti štěstí své v štěstí těch, kteří jsou jeho neb její péči svěřovány. Někteří ten sklon mají vrozený, ale schází jim schopnost vyjadřovati myšlenky své slovy, hlavně slovy takovými, která byla by přístupna útlé mysli dětské a tu přicházím k myšlence, kterou jsem se již delší dobu zabýval. Osud nám dopřál, že máme ve středu svém na slovo vzaté odborné vychovatele. Jsou prodchnuti vznešeným učením Tyršovým a vědí, jakého člověka Tyrš národu odchovatí chtěl. Na poli výchovném jako paedagogové dospěli k stupni nejvyššímu a proto nikdo nebyl by tak spůsobilým upravití příručku pro naše vedoucí s řadou krátkých přednášek, přispůsobilých dorostu různého stáří i pohlaví, jako jsou bratři V. Beneš a J. J. Zmrhal, neb tím by byl problem k oboustranné výchově mládeže poněkud rozluštěn a vidím v tom počátek k zdokonalení naší tělovýchovné školy, o čemž doleji. Tak jako třídíme si učivo tělesné, aby bylo přístupno dorostu dle stáří, tak musíme uchýliti se k psychologii, aby duše dětská byla s to chápati co se jí vštěpuje, aby vše v útlé mysli se jí zakořenilo a rostlo. Že by návody psány býti musely v řeči české i anglické, jest na bíledni. Vydváme-li příručky vzdělavatelům pro dospělé, proč ne také pro vedoucí mládeže, na které spočívá naše budoucnost? S jakým uspokojením mohli bychom poukazovati pak cizině na naše výchovné snahy a jak vděčnými by nám byli rodiče, až by poznávali, jak naše výchova tělesná je těsně sloučena s výchovou mravní. Byly by tak kladeny základy Sdružení našemu pro doby budoucí a Sokolstvo stalo by se vzácným příkladem ostatním.

\* \* \*

Slibuje-li nám jasné jítro krásný, příjemný den, svědomitá, oboustranná výchova dítek slibuje nám zdravé, charakterní muže, zdravé, ušlechtilé ženy. K tomu pracovati jest naší povinností, ne k vůli sobě samým pouze, jest to povinností naší i vůči národu, jehož členy jsme se stali, vůči celé společnosti lidské.

\* \* \*

Když minulý měsíc obdržel jsem otisky svého příspěvku, byl k němu náhodou přiložen krátký vyňatek zprávy, z něhož jsem mohl vyčísti, že byl ústředí podán obsáhlý návrh na zařízení pravidelné, snad dokonce dvouroční školy pro cvičitele a cvičitelky. Jelikož náš Věstník dochází mne v našem vzdáleném předměstí poněkud pozdě, nebyl jsem s to vyčkatí, abych seznal podrobnosti návrhu zmíněného a proto jen jako příspěvek k důležité otázce této podávám zde svůj krátký nástin pokusu takového a činím tak proto nyní, že by snad během letní doby mohl vzat být též v úva-

hu. Nebudu se podrobně zabývat zde možností podniku tak důležitého, poukáži jen na to, jak otázka všestranně vyškolených učitelů a učitelek vyřešena býti by mohla a to bez velikých obětí. Pracujme tedy na prvním místě k tomu, aby byli získáni jako posluchači naší sokolské školy cvičenci a cvičenky, kteří navštěvovali neb navštěvují vysoké školy a ovládají český jazyk aspoň tak, aby se jim stalo i naše učení přístupným. Vysoké školy jmenují proto, že při znalostech technických řeč byla by jim velice nápomocnou při vyhledávání anglických názvů pro prvky soustavy naší. V našich letních cvičitelských školách získali by podklad soustavy sokolské a učitelský sbor by doporučil dva nejspůsobilější — muže a ženu — kteří by pak na útraty Obce byli posláni do některé čistě odborné školy anglické. Tuto doporučuji zase proto, aby si v ní naši kandidáti své odborné vědomosti ještě více prohloubili

a po odbytí školy té podepsali by čestný závazek, že určitý čas věnují výhradně naší Obci. V odborné škole seznamovali by se podrobněji s názvoslovím anglickým a tak mohli by vyhledávat názvy pro prvky soustavy sokolské, čímž by později překlad soustavy naší uskutečněn též býti mohl. Za určité služné navštěvovali by župy, pořádali školy pro vedoucí a vedli dozor v jednotách. Bylo by od nich též očekáváno, aby osvojili si základy physico-therapie; t. j. jakými cviky různé poruchy tělesné léčí. Dnes musíme obmezovati se jen na to, jakými cviky některým poruchám možno předjít, ale léčení jich musíme ponechat lékařům a jelikož physico-therapie jest přednášena již v mnoha školách, zobecněla by tak i u nás. Nevnučuji, ale předkládám nástin tento jen k uvážení, aby až poukázáno bude na to, která národnost o všestrannou výchovu dorostu svědomitě pečuje, nebyli jsme mezi posledními.

#### U PRESIDENTA — SOKOLA.



Předsednictvo AOS. — Stojící: Konečný, Jelinek, Danková, Sýkorová, Čiháková, Falta, Kačer; sedící: Zmrhal, Dr. Edv. Beneš, Prehal.



**DIPLOM ČESTNÉHO ČLENSTVÍ PRES. DR. E. BENEŠE.**

Tento diplom byl odevzdán bratru Dr. E. Benešovi v červnu 1939. Tehdy rovněž Předsednictvo Obce jej navštívilo v hotelu Windermere. Obrázek tohoto diplomu nemohl být z pochopitelných důvodů v roce 1939 uveřejněn.

Byl to jeden z těch nezapomenutelných okamžiků, z těch dějinných momentů, jež navždy budou zářit na stránkách našich sokolských letopisů. Byli jsme u presidenta Československé Republiky, co u bratra Sokola. Sokolství a svoboda; sokolství a neodvislost československá vždy patřily k sobě, a tato pravda byla znovu zdůrazněna návštěvou u presidenta Beneše v neděli, dne 23. května 1943.

Byli jsme přijati bratrsky, upřímně a přesvědčili jsme se zase, v jak dobrých rukou jest věc československá — v rukou Sokola. Mluvili jsme s ním otevřeně jako bratři, bez ostychu a bez formalit. Cítili jsme se doma.

Přes to, že president Beneš neměl oddechu po celé dny, obzvláště v den předcházející, nejevil žádné únavy, mluvil svěže, a cítili jsme, že mluví s námi rád, ne pouze z jakési povinnosti, aby se neřeklo.

A co jsme mluvili? O našich nadějích, o budoucnosti československého národa. Chvěli jsme se touhou slyšeti z úst velkého muže o vývinu událostí, o pravém stavu věcí. A nebyli jsme sklamáni. Dověděli jsme se mnoho nového a byli jsme utvrzeni v té blahé víře, že věc československá si stojí dobře, že naděje naše jsou odůvodněny skutečností. První otázka týkala se možnosti vyjednávání míru. Jistě že každému Čechoameričanu jest otázka

tato jednou z nejdůležitějších. V případě, že by se vláda Spojených Států dostala do rukou isolačnicků a appeaserů, bojíme se nejhoršího. President Beneš odpověděl bez rozpaků, že nevěří, že by jakákoliv vláda mohla změnit směrnicí Spojených Národů a že rozhodnutí státi na stanovisku bezpodmínečného vzdání se mocností Osy. Ovšem je nutno i teď toto mínění v lidu americkým upevňovati a šířiti. V tomto směru nebudeme nikdy hotovi, práce naše jest nedokončena, musíme bojovati dále.

Následovalo mnoho otázek menší důležitosti a odpovědi na ně byly všechny toho druhu jako předešlé. Všechny byly výrazem přesvědčivého optimismu, kterým je ostatně president Beneš proslulým. Dokonce připomněl br. Zmrhalovi, jak o první své návštěvě o tomto optimismu jeho diskutovali. Br. Zmrhal odpověděl, že až dosud se tento optimismus skvěle osvědčil. Konečně optimismus je základním rysem povahy skutečného vůdce, a tím president Beneš jistě vždy byl a je až dosud, a to v míře velmi zvětšené.

Schůze se zúčastnili členové předsednictva Americké obce sokolské: starosta Karel M. Prchal, místostarostové br. Jaroslav Zmrhal a sestra J. Sýkorová, jednatel Václav Konečný, náčelník Jarka Jelínek, náčelnice Kata Danková, sestra Blanche Čiháková, br. Adolf Kačer a Josef Falta. Starosta br. Prchal představil jednotlivé členy obce, z nichž většina presidentovi Dr. Benešovi byla velmi dobře osobně známa z dřívějšího pobytu v Chicagu a z práce osvobozovací. Bratr starosta obce vřelým proslovem pozdravil presidenta Čsl. republiky Dr. Beneše jménem všech sester, bratří a mládeže naší sokolské organizace, poděkoval mu za ohromnou práci, kterou vykonává pro osvobození československého lidu z jařma německých násilníků, poukázal na činnost amerického sokolstva a znovu zdůraznil, že americké sokolstvo dále a obětavě bude plniti svoji povinnost pro vítězství Spojených Států a spojenců a pro osvobození staré vlasti.

President Dr. Beneš přijal tento projev s uznáním a díkem a též se žádostí, aby jeho pozdrav byl oddán celému bratrstvu.

Pak promluvil president-Sokol, jako náš příslušník a bratr. Krásně a plně uznal a ocenil práci, kterou konalo a koná Sokolstvo v Americe a v zahraničí. Práci Sokolstva sleduje, ba je i účasten přímým stykem s pracovníky sokolskými. Výchova sokolská je důležitá a přinesla výsledky tak překvapující. Do II. boje za svobodu zasáhlo Sokolstvo ihned vydatně a bezpo-

středně na počátku a umožnilo i hmotně určité zásady.

Bratr president Beneš hluboce dojat vzpomíná Sokolstva ve staré vlasti. Tam přinesli bratři a sestry obrovské oběti, tam strašně trpí celý národ a Sokolstvo pro tuhou boj za svobodu je potlačeno, jednotlivci nesmírně krutě trestáni a popraveni. Organizace je rozvrácena, ale sokolství žije, idea a výchova se uplatňuje v tomto obrovském boji o život národa. Sokolstvo opět bude vzkříšeno a to bezprostředně se svobodou země. Je nutné pamatovati na pomoc Sokolstvu ve staré vlasti po válce.

A znovu se vrací president k boji za svobodu: "Pracujte dál, jako dosud. Není třeba měnit směr. Dělal jste to dobře a tak pokračujte. Udržte si jednotu svorností a společnou práci. Těší mne, že jdeme všichni stejnou cestou a že neochabujeme. Vítězství se zřejmě blíží. Uznání jsem Sokolstvu dal již včera při veřejném projevu a dnes vám děkuji opět."

Čas rychle ubíhal, neboť velice zajímavý rozhovor o situaci povšechné, provázený poznámkami bratra presidenta, se mohl poslouchat do nekonečna. Na upomínku návštěvy pořízen byl fotografický obrázek a se stiskem ruky, přáním zdaru a vítězství, odcházeli jsme tiše a zamyšleni od dobrého a statečného bojovníka za svobodu a lidská práva.

K. M. Prchal:

#### SOKOL BROTHERHOOD DURING WORLD WAR I.

(Conclusion.)

The first organization meeting was held in Chicago. The call was issued by the Secretary of the Czech National Council, brother Jaroslav J. Zmrhal. The purpose of the meeting was to form an official central body, able to function during the crisis. The organization was called the Czech National Alliance (České Národní Sdružení). Men from all walks of life gathered there, including such men as Josef Čermák, his son-in-law Dr. L. J. Fisher, Adolf Vlk, Karel Vinklerek and the untiring Jaroslav J. Zmrhal and Jarka Košář. Many other prominent Sokol leaders appeared in dominant roles.

A disconcerting note was struck by the "Sokol Americký", the official publication under the editorship of Dr. Jičínský. Dr. Jičínský, whose eyes were focussed on czarist Russia, from whence he thought aid would come, expressed himself in favor of a relief activity rather than a political program. He stressed therefore, the need

for medical aid for Serbia, and under estimated the basic political trend, which he relegated into the background as secondary in importance. But the rest of the Sokols stood firmly back of their leaders Cermák and Košar. Shortly even brother Jan Šiman joined the growing group that had aligned itself with Masaryk's political program, and before long the American Sokols stood as one solid inseparable unit in the front line of devoted and determined fighters for truth and right.

The position of the Sokol in the liberation of Czechoslovakia may best be judged by such men as Josef Tvrzický, one of the outstanding leaders and torchbearers of the time. Tvrzický was at the same time a fervent devotee of the Sokol ideal, and his zeal was only comparable to that of Dr. Fisher, the president of the Czech National Alliance. At the conference in Cleveland in the spring of 1915, the emotional upheaval received its first definite political direction, and here again the Sokols played an important role. It was here that we find the personalities of such men as brother Kavan of Detroit, brother Frank Filip of Cedar Rapids, Karel Bernreiter of Cleveland, and brothers Fryš, Fučík and Laštofka of Detroit.

Chicago, the center of American Sokol activity found its best support in the Fügner-Tyrš Župa, where enthusiasm reached the highest pitch at the very beginning. It is with genuine pride and gratitude that we still recall such names as Jarka Košar, Bohuš Háek, Anton Doležal, F. L. Musil, John Červenka and his energetic wife, brothers Popelka, Frank Kubec, and sister Antonie Mazač. These and many others were the outstanding force around which others formed an energetic working camp. There were no differences in those days, "Red" and "Blue" Sokols of the entire United States worked in harmony and both were joined by the United workingmen Sokol of New York, Chicago and Cleveland. As early as April 1915, the Workingmen Sokol of New York made its first \$500.00 contribution to the political fund.

One of the most gratifying aspects of his entire movement was the unanimity and spirit of brotherhood, that brought together all the Czech Sokol units as well as the Slovak Sokols under the inspiring guidance of brother Milan Getting. This spirit of cooperation was best exemplified in the spring of 1917 when the unforgettable Milan R. Štefánik came and founded unity and harmony, binding American Czechs and Slovaks into one firm, fighting

unit. The various Sokol buildings throughout the country were utilized for meetings and war activities of all sorts. Mass meetings, bazaars, conferences, and various other undertakings taxed the Sokol halls to the limit, but an irresistible stream of enthusiasm engulfed every Sokol assembly, every Sokol heart, and resulted in mountains of valuable achievements.

From these Czech American Sokol halls came the first contingents of volunteers for the Czechoslovak army in France. They came out of those bunting draped Sokol Halls, small insignificant groups at first, which grew rapidly in size and numbers. Yes, even that small but well remembered volunteer army of Canadian Legionnaires was not without its Sokol contingent. Today, we remember with reverence, brother Nedělka, the first American Sokol to make the supreme sacrifice. He slumbers somewhere near Vouisere, on French soil, a Sokol hero who gave his life for an ideal. . . . The final outburst of Sokol activity came in 1918 when two American Sokols returned from France and stirred America to rise and to join the fight for freedom and truth. The names Michal Wimmer of St. Louis and Bohuš Klir of DTJ. of Cleveland shall ever be remembered as the names of two untiring workers, whose infectious enthusiasm brought remarkable results.

In conclusion there is only this to be said. The American Sokol has handed down an unforgettable heritage from those stirring days of 1914-1919. We, the participants in this Second World War, must take heart and counsel in the deeds, enthusiasm and unblemished devotion of the Sokols of yesterday. We must resolve to fulfill the great mission placed upon our Sokol shoulders. We must "stand firmly in the ranks of Truth! We must stand firmly in the defense of our nation!"

#### JAN J. HRBEK ODEŠEL!

Před kratičkým časem se navrátil z lázní, do nichž dojížděl pravidelně v tuto jarní dobu po mnoho let. Přinesl nám báseň ke Dnu matek, kterou jsme v těchto sloupcích otiskli a mluvili jsme o plánech Ochotnického družstva, jež se chystá sehráti na zahájení podzimní sezony vhodnou hru k uctění památky zesnulého cvičitele br. Frant. Machovského a ve prospěch "cvičitelského fondu", který byl na jeho pamět založen. Br. Hrbek si stěžoval na dech, ale jinak zdál se nám býti stejně svěžím jako kdykoliv před tím. Není tomu dávno, kdy zajel do St. Louis, Mo. na divadelní před-

stavení "Lidic" a nepochybně, že měl v úmyslu rozjet se do Chicaga a býti přítomen uvítání čsl. presidenta Dr. Edwarda Beneše.

V pondělí 24. května o půl deváté ráno sokolský tento stářína pout' svoji dokončil v místní nemocnici. V Janu J. Hrbkovi nám odchází rázovitá postava, v níž nebylo nic šablonovitého. Mezi tím, co většina nás se tím či oním podobá někomu jinému, v Hrbkovi byla zásadní originalita ve všem, co podnikal. Jsa věrným typem Sokola, sokolská nauka byla jeho náboženstvím. Nic více nehledal a nepotřeboval. Ačkoliv přináležel k celé řadě spolků a organizací, Sokol byl mu vždy na místě nejvýznamnějším. Za mladších let býval tajemníkem Jednoty a vrcholem jeho štěstí bylo, když se stal jejím starostou. Ve své snaze zanechat Sokolu trvalou památku, vyhlédl a zakoupil pěkné zákoutí poblíž osady Center Point, kde bylo zřízeno sokolské tábořiště. Rád tam dojížděl a měl radost, co práce tam bylo bratry i sestrami vykonáno. Každoročně se tam pořádalo táboření dětí a tyto měl zesnulý br. Hrbek v prvním místě na mysli, když na zakoupení letoviska pomýšlel.

Narodil se v Uhlířských Janovicích v Československu 26. září 1863 a ve věku 25 let přijel do Ameriky. Plných 51 roků strávil v našem městě, kde se aktivně podílel na spolkovém i národním životě. 43 roky byl tajemníkem Českého Výpomocného a Spořitelního Spolku a v době smrti byl členem fideletského sboru. Byl předsedou South Side Sash and Door, české velko-truhlárny a Peoples Fuel společnosti, pokladníkem Ochotnického družstva, čestným předsedou Čes. Nár. Sdružení v Cedar Rapids, členem řádu Žižkův Dub ZČBJ a řádu Prokop Velký ČSA, lože Jan Hus, IOOF, Praha Rebekah č. 5 a Čtenářského Spolku. Před lety býval také činným v družstvu Českého Národního hřbitova.

17. května 1893 se oženil s Marií A. Datlovou, jež jej ve smrti předešla 17. září 1937 a odpočívá na Českém Národním hřbitově. Zanechává dvě dcery, paní Elišku Turnero-vou, v jejímž domově č. 1601 na 8. Ave. Jhozáp. žil, a paní Otto Stehlíkovou, přítomné s WAACs v Africe, Velmu a Viktora Stehlíka v Cedar Rapids a serž. Johna E. Turnera v Campu Polk, La., bratra Karla E. Hrbka v městě New Yorku a sestru paní Kateřinu Hromadníkovou v Baltimore, Md.

Zesnulý br. Hrbek vděčně vzpomínal na poslední svoji návštěvu staré vlasti, kde strávil řadu měsíců a zvláště v domovském

svém městě Uhlířských Janovicích zanechal za sebou trvalou památku v podobě štědrých darů a nadace. Po svém odejítí na odpočinek před několika lety rád cestoval po Americe, navštívil Východ, Západ i Jih, kde před nedávnem navštívil vnuka Jana Turnera a v Alexandrii, La., rodinu bývalého cedar-rapidského občana p. Pacholika. Jakmile se pořádala významnější slavnost neb divadlo v St. Louisu neb jiném větším městě, br. Hrbek tam zajel. Cedar-rapidská odbočka ČNS. v něm ztrácí nejtědřejšího člena, který odváděl \$1 měsíčně mimo jiných větších darů a příspěvků a pokud je nám známo, byl členem několika jiných odboček ČNS. po Americe. O těchto svých darech nerad mluvil a vždy si vyžádal, aby nebyl při kvitování jmenován. Jakmile však čtenáři četli neb na rozhlasu slyšeli "dar od nejmenovaného", správně vždy uhádli, že to byl Jan J. Hrbek.

Hned vedle Sokola srdci jeho nejbližší bylo ochotnické divadlo. Po několik desítek let býval fideletem a bezmála všechny členy své rodiny na prkna jeviště přivedl. Pochybujeme, že za doby jeho aktivní divadelní činnosti byla jediná hra, o níž by nevěděl. A do svého skonu byl pokladníkem Ochot. družstva a při posledním představení "Lidic" se těšil, že si zahraje roli faráře. Pro churavost musil od svých plánů upustit. Pohřeb br. Hrbka se konal ve čtvrtek ve 3 hod. odpoledne ze sokolovny do krematoria v Chapel of Memories, kde pozůstatky odevzdány očištěným plamenům. Popel bude později uložen na Českém Národním hřbitově, kde rov jest ozdoben rovněž originelním pomníkem, na němž se nachází zvětšená reprodukce Hrbkova vlastního, unikálního podpisu. — O podrobnostech pohřbu se ještě zmíníme. Jménem redakce našich časopisů vyslovujeme rodině zesnulého br. Jana J. Hrbka naši hluboce procítěnou soustrast. — Hčk.

## REPRESENTATIVE SOKOL WRITINGS

### WOMEN AND THE SOKOL

By Růžena Krausová.

Edited by Voltaire H. Žižka of Cleveland.

"Budoucnost národa leží vlastně v ruce ženy. Bylo potřeba probuditi v ženě tvora myslícího, vyvésti ji z klece domácího uvěznění, učiniti ji bytostí samostatnou, rovnoprávnou mužů a když jí bylo dáno právo, žádati na ni také povinnosti," said J. S. Machar, famed poet. (Translator's note: Let the directors of educational activity translate and interpret this statement for our English-reading members.)

# TĚLOCVIČNÁ HLÍDKA

Řídí Jarka Jelínek.

## O letní činnosti.

Válka mnoho změnila v našem sokolském životě. Trpí zejména život v tělocvičnách. Mladí borci jsou v armádě, jiní pracují v obranném průmyslu a v hospodářství. Mnozí pak v národních obranných složkách — ženy a dívky v Americkém Červeném Kříži.

Jiná léta, téměř každý využil volných chvil neb prázdnin v přírodě. Letos tento požitek je značně omezen nahoře uvedeným zaměstnáním. Je jisté, že i dospívající mládež, náš dorost, své prázdniny venčeje užitečné práci, zejména pro obranu a při polním hospodářství.

Leč a přece naše sokolské tábory zvou k návštěvě a lákají k osvěžení těla i ducha. Všichni, kterým čas a poměry to dovolí, měli by naše sokolské tábory navštívit. Rozhodně na nejmladší naše příslušníky nemělo by se zapomínati a návštěva letních táborů měla by se jim umožniti.

Pobyt v táboře, necht' je plně využit nejen pro ozdravení, ale i pro poučení. Z těchto důvodů přinášíme námět, jak různě možno mládež v táboře zaměstnati a poučovati.

Z tohoto námětu můžete pro svoji činnost mnoho použítí:

A) Kromě cvičení v tělocvičně a na cvičišti, zahrnuje v sobě sokolská výchova jako důležitou část cvičení pobyt a zaměstnání v přírodě. V něm uplatníme cvičení, která v tělocvičně neb na cvičišti nemůžeme konati vůbec neb můžeme je konati jen omezeně. Naopak při cvičení v přírodě s prospěchem využijeme všeho toho, čemu jsme se naučili ve cvičení v tělocvičně a na cvičišti.

Mimo to cvičení tělesné zdatnosti, vytrvalosti a otužilosti působí na vývin a utužení vnitřních ústrojí.

Po stránce mravní a duševní výchovy poskytuje život v přírodě mnoho výchovných vzorů a prostředků. Využitím těchto působíme na duši a cit cvičence, a to způsobem nejpřístupnějším, za to však nehlubším a nejtrvalejším.

Pobyt a cvičení v přírodě mají pro cvičence nedocenitelný význam:

1. svými zdroji vzduchem, sluncem a vodou,

2. děním, životem a krásou v přírodě,

3. poznáním vlasti, její památnosti a pozoruhodnosti.

Pro pobyt a cvičení v přírodě nutno si osvojit určité znalosti a dovednosti, které dělíme na:

1. část naukovou,
2. část cvičební,
3. část závodnickou.

B) Pracovní rozsah činnosti v přírodě.

### I. Část nauková.

1. Organizace pobytu v přírodě. a) Vycházky, pochody a výlety. b) Dopravní prostředky. c) Ubytování a přechodné táboření.

2. Dění a život v přírodě. a) Povětrnost a přírodní úkazy. b) Složení půdy. c) květena a živočišstvo. d) Obloha, hvězdářství.

3. Poznávání vlasti. a) Přírodní krásy. b) Památnosti. c) Pozoruhodnosti.

4. Mapa a orientace v přírodě. a) Tvary půdy. b) Stanovení osy pochodu, jejího profilu a pochodové doby. c) Orientace mapy a pochodování podle busoly. d) Kreslení náčrtu situačního i panoramatu. e) Znalost oblasti.

5. Pozorování, stopování a dorozumívání se. a) Pozorování a naslouchání. b) Stopování. c) Dorozumívání se (znamení akustická, optická a pod.). d) Hlášení ústní, písemné a pomocí značek.

6. Ubytování a přechodné táboření. a) Volba místa pro tábor. b) Stavba tábora a úprava okolí tábora.

7. Stravování a vaření. a) Úprava jídelního lístku za pochodu a v přechodném táboře. b) Úprava ohniště a vaření na otevřeném ohni.

8. Zdravotnictví a první pomoc. a) Zdravotní pravidla pro pochod a pobyt v přírodě. b) Cestovní lékárníčka. c) První pomoc pro úrazu a neštěstí (proti bojovým látkám).

### II. Část cvičební:

1. Cchůze, běh, klus. a) Cchůze vytrvalá na kratší vzdálenosti (vycházka). b) Cchůze vytrvalá na větší vzdálenosti (pochody, výlety). c) Cchůze rychlá. d) Klus. e) Běh.

Bez přítěže, s přítěží, střídaná cchůze s klusem a během, spojená s cvičením v pochodovém pořádku a kázni, s překonáváním

přírodních překážek, s používáním mapy, s pozorováním a stopováním, s prohlídkou památností a pozoruhodností kraje, přenocováním mimo domov v ubytování neb přechodném táboře.

2. Cvičení s břemeny. a) Zvedání a nošení břemen (druh druhá, kamenů, klád, kmenů, pytlů s přítěží a pod.). b) Vytahování a spouštění břemen (po laně, prknech a pod.). c) Přetahování a dopravování břemen s místa na místo.

3. Vrh, házení, chytání a odrážení. a) Na cíl. b) Do dálky. Míček, kameny, kládou, pytlí s přítěží a pod.

4. Skoky. a) Daleký s místa i rozběhem, o tyči. b) Vysoký s místa i rozběhem, o tyči. c) Do hloubky. d) Sloučený daleko-vysoký, daleko-hluboký, průskok. e) Přeskoky přírodních překážek, skoky s překážky na překážku.

5. Ručkování, stoupání, šplhání. a) Ručkování visem prostým i smíšeným (lano, trámec, tyč a pod.). b) Šplhání (lano, tyč, stromy a pod.). c) Stoupání (žebřík, skalní stěny a pod.). d) Hupem s překážky na překážku.

6. Skupiny. a) Náhrada nářadí v přírodě. b) Zdolávání různých, zejména vysokých překážek.

7. Cvičení v přírodě. a) Pozorování — za pochodu i v klidu — naslouchání. b) Plížení a stopování. c) Dorozumívání se na dálku: přenášení rozkazů, znamení akustická i optická.

8. Hry v přírodě. a) Míčové. b) Závodivé. c) Lesní a polní hry spojené s cvičením

v orientaci. d) Lesní a polní hry v dorozumívání se. e) Lesní a polní hry v pozorování, plížení a stopování.

9. Táboření. a) Stavba stanů. b) Úprava tábora a jeho okolí. c) Úprava ohniště a příprava nejjednodušších pokrmů. d) Ostatní táborové práce.

10. Koupání. a) Plování. b) Skoky do vody, vodní hry. c) Záchrana tonoucího.

11. Veslování.

12. Cyklistika.

Připomínka zvláště důležitá: Návštěvy sokolské mládeže do letních táborů necht' jsou dobře organizované. O pečlivý dozor budiž postaráno zvolením zkušeného vedoucího cvičitele-cvičitelky. Domácí pravidla, pro celou skupinu, necht' jsou jasná, věcná a necht' jsou přísně dodržována.

Základní podmínka je naprostá kázeň, na které závisí často zdraví ba život svěřenců. Tudíž mladá bujnost nesmí vybočovat z mezí sokolského pořádku v táboře a musí býti rozumně a přísně kontrolována vedoucím.

Vedoucí budiž vzorem v chování i řeči. Učitelem laskavým a důsledným ve výchově i při dodržení kázně i požadavků dle pravidel domácích a táborových.

Nastíněný program je široký a obsáhlý. Dle poměrů vedoucí použije vhodných bodů při výchově.

Výsledek pobytu v táboře přinese mnoho dobra na těle i duši mladých účastníků letního pobytu v táboře.

Využijte letního období a navštivte sokolské tábory!

## Naši v armádě.

Přinášíme druhý výkaz našich drahých bratří v armádě strýce Sama. Seznam je neúplný, neboť opět mnoho desítek chlapců nastoupilo čestnou službu v armádě od doby, kdy jsme obdrželi seznam. Sedmdesát dva bratři na seznamu, jsou naši hrdostí, neboť vyrostli v sokolských tělocvičnách pod praporem sokolským, aby pod hvězdnatým praporem šířili zdatnost a vydatnost sokolské výchovy. Hle: ze 72 junáků-Sokolů 63 šlo přímo z tělocvičen do uniformy americké armády. Zde jsou to cvičenci, kteří tělesnou zdatnost a lásku k vlasti uplatní na bojišti. Zajímavé je, že 63 borci sokolští veses jsou důstojníky a poddůstojníky z 93%. Ještě zajímavější jest případ z malé jednoty, která má 10 bratří v armádě a 9 je v hodnostech důstojníků a poddůstojníků, to jsou všichni cvičenci. Jeden bratr necvičí, nemá sarže, a byl to starosta jednoty. Snad dnes již též se v hodnosti

uplatnil. Ze 72 bratří pouze 9 necvičilo, a to jest procento velmi malé.

V tomto seznamu je uveden 1 župní náčelník, 4 náčelníci jednot, 3 bývalí náčelníci, 9 cvičitelů, 1 starosta a cvičitelé, kteří zastávali i jiné funkce, jako účetní, pokladník, vzdělavatel, hospodář atd.

Seznam uvádí dvě župy: Severovýchodní, sídlem v Clevelandu a Severní ze St. Paul, Minn. Nejvyšší počet bratří vykazuje zdatná jednotka Sokol Tyrš, Cleveland, O., v počtu 21. Ze župy Severní Sokol St. Paul.

Většina nastoupila službu dobrovolně roku 1941-1942. Jsou zde i chlapci z dorostu, kteří poslechli volání své vlasti. Z největší části jsou již na bojištích. Dle výkazu, před několika týdny, kdy tento seznam byl získán, bylo jich několik raněno, 2 vyznamenání za udatnost, 3 nezvěstní, 1 mrtev. Tak věrně a oddaně slouží naši v americké armádě.



# NAŠI V AMERICKÉ ARMÁDĚ.



Uveřejňujeme seznam našich bratří a sester v americké armádě a postupně budeme jej doplňovati. Tito bratři slouží věrně a poctivě své vlasti:

## ŽUPA SEVEROVÝCHODNÍ AOS.

### Tělocvičná Jednota Sokol Tyrš, Cleveland, O.:

ROBERT E. JIROUŠEK	EDWARD KNOL	JOSEF KREJČÍ
EDWIN JIROUŠEK	JAMES MARVAN	EDWARD PAČL
FRANKLIN ČECH	WILLIAM ŠTĚPNIČKA	Dr. JOHN A. TOPINKA
EDWARD HAMERLE	MYRON SRŠEŇ	CHARLES PECHMAN
JOHN BENNETT	JAMES ŠUPÍK	FRANK JUSEK
ROBERT KUBA	T. A. CHEVAKO	THEODORE JÁNOŠKO
JOHN HOLYKO	JOHN POSTRANSKÝ	FRANK ČERNOHORSKÝ

### Tělocvičná Jednota Sokol Detroit:

GEORGE EISENSTEIN	ARTHUR SVOBODA	KAREL TITTL, JR.
VICTOR HLAVATÝ	ALFRED TEICHMAN	FRANK ZBOŘIL

### Tělocvičná Jednota Sokol Čech-Havlíček, Cleveland, O.:

JOE MOTL	NORMAN PRŮŠA	JOHN MARTANOVIČ
----------	--------------	-----------------

### Tělocvičná Jednota Sokol Moravan, Toledo, O.:

JOŽKA DRLÍK	JULIUS KOVÁŘÍK	GEORGE POLEŠOVSKÝ
ED. BARTOŠ	ANTONÍN KOVÁŘÍK	DONN SALETA

### Tělocvičná Jednota Sokol Nová Vlast, Cleveland, O.:

PAUL DUŘIČKA	ALBERT NEUMAN	LAD. PEKAŘ
VLASTA NOHEJL	MIROSLAV LACINA	VLAD. C. PLISKA
	EMIL HOCH	EVELYN TICHÁ

### Tělocvičná Jednota Sokol Cleveland:

WALT. BRADIC	FR. KAVAN	FR. HOJER
KAREL KOZÁK, JR.	JOS. MALÍK	FR. HUDEC
	Dr. TOM SUDRY	

## ŽUPA SEVERNÍ AOS.

### Tělocvičná Jednota Sokol St. Paul:

ALBERT BUZICKÝ	CHAS. TOMÁŠEK	FR. SVOBODA
DONALD SMOLÍK	STANLEY OPATRNÝ	JAMES FORMÁNEK
JOS. F. PLEVA	RUDOLF SCHOVANEC	ROBERT LINC
	GEORGE V. LOSS	

### Tělocvičná Jednota Sokol Minneapolis:

JOE HOŠEK	F. B. CERVAN	OTTO KAŠPÁREK
-----------	--------------	---------------

### Tělocvičná Jednota Sokol Haugen:

WILLIAM STODOLA	JOHN VOJTA	OTTO ŠNOBL
	JOS. R. ŠNOBL	

### Tělocvičná Jednota Sokol Cadott:

RAYMOND VLASNÍK	TERNEST STANĚK	EDWARD ŠEDIVÝ
CARL ČUHEL		VLADIMÍR JOSÍFEK

(Pokračování.)



## Nadporučík Albert Pokorný.

Albert Pokorný ze staré sokolské rodiny Josefa Pokorného, 253 E. Madison ulice již od útlého mládí přilnul k myšlence sokolské a prodělal všechny stupně sokolské výchovy, kánětem počínaje a cvičitelem konče. Závodil již jako dorostenec Sok. Jed. "Blesk" a jako člen Jednoty získal několik cen a také I. cenu v závodu v Boonton, N. J.

Přináležel k Maryland State Guard a v únoru 1941 po vládní výzvě vstoupil do pravidelné armády U. S. A. V roce 1942 byl poslán do důstojnické školy ve Fort Belvoir, Va., kde graduoval a byl jmenován poručíkem (II. Lieut.). V srpnu 1942 byl odeslán do Anglie a po osmi měsících, dne 14. dubna byl povýšen na nadporučíka (I. Lieut.) u 832. Engineers Aviation Battalionu někde v Anglii. Nedávno, během náboru na druhou válečnou půjčku Albert kabelel svému otci, aby pro něho zakoupil \$1,000.00 bond, což ovšem jeho otec s radostí učinil. Jest to krásný příklad obětavosti chlapce z naší baltimorské čl. osady.

## Sokol — hrdina.

Nadporučík Otakar Jaroš, jenž padl v boji u Charkova, československý hrdina Sovětského Svazu a nositel Leninova řádu a medalle Zlatá hvězda, byl rodákem z Mělníka, známý veslař a sokolský pracovník. Titul Hrdiny Sovětského Svazu je nejvyšší vyznamenání, které uděluje SSSR. Jen 426

osob dostalo dosud toto nejvyšší uznání. V SSSR. je zvykem, že každému, kdo je takto poctěn, postaví mu rodné město po jeho smrti pomník. Není pochybnosti o tom, že po osvobození uctí Mělník i celý národ náležitým způsobem památku svého hrdinného syna.

## Sokolská činnovnice vstoupila do WAVES.

Sestra Evelyn Tichá, dcera Jana Tichého, starosty Sokolské Župy Severovýchodní A. O. S., dala se odvést do WAVES, ženského pomocného sboru válečného loďstva. Podstoupila s úspěchem zkoušku a složila přísahu a již odjela na místo svého nového pů-

sobíště. Ses. Tichá jest členkou Sokola Nová Vlast a byla župní cvičitelkou začek. Roku 1941 absolvovala cvičitelskou školu AOS. s výborným prospěchem. Jsme jisti, že ve službách strýce Sama výborně se uplatní.

F. M. Dejml, Wilber, Nebr.:

## Sokolská.

(Hra s míčem a pálkou.)

V tomto čase, kdy se začíná opět tábořit, jest na místě upozornit na tuto hru, která jest zde naprosto neznámá, ale která jest daleko zajímavější, nežli kterákoliv hra na venkovském hřišti. Jest velice zajímavá a možno říci i praktická, protože není zapotřebí určitého počtu hráčů, nechá se hrát i

menším nebo s větším počtem hráčů, tábořry mohou být smíšené, děvata i hoši a není zapotřebí odstrkovat některé k nečinnosti, nebo k roli diváků. Tato hra "sokolská" má v sobě mnoho zajímavého a mnoho příležitosti, když se hráči s hrou dobře obeznámí. Podávám zde popis hry i nákres

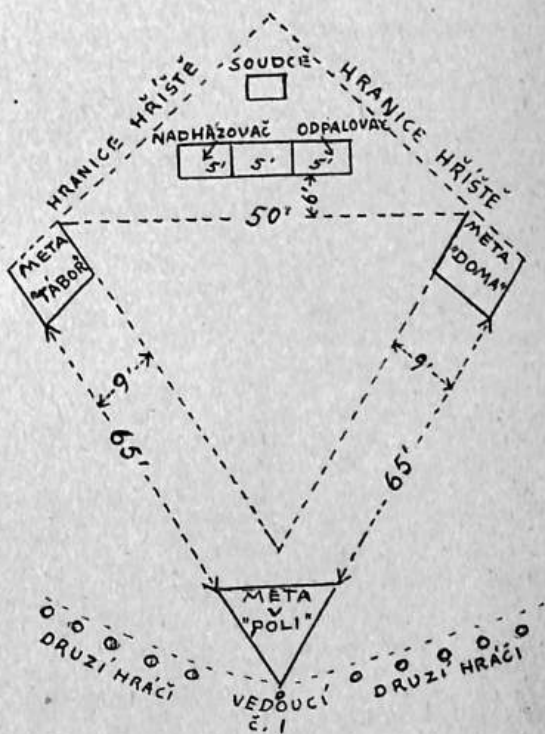
hřiště. Ku hře jest zapotřebí dobré pátky 30" dlouhé, 3" široké, na rozdíl od americké pátky však sploštělé, dále míč. Nejlepší jest míč o trochu větší, nežli jest předepsaný tak zvaný baseball, gumový, dutý, ale dosti silný, aby vydržel napalování, nemá býti však plný míč, protože každý takový jest příliš tvrdý a je-li jím hráč z blízka hozen, není to nic příjemného a v této hře jest to hlavní, aby hráč míčem uhozen byl, ba uhozen býti musí.

Hlavní ovšem jest hřiště. Na připojeném nákresu jest viděti, jak hřiště má vypadati. Jest to hra "sokolská" a jako taková má býti vzorná, a tudíž především hřiště má býti upraveno, aby na prvý pohled bylo znáti, že jest to hra sokolů. Když se hřiště vyznačí vápenými čarami, jest ihned viděti, že si hra zaslouží názu "sokolská".

Když se houf těch, kteří chtějí hráti, sejde, hra začíná tak, že si ze svého středu vyběrou dva "vedoucí". Oni vyhazují minci a kterému z nich padne jeho, má právo si s houfem vybrati svého spoluhráče, za ním tak učiní druhý, znovu se to opakuje, až jest houf rozdělen na dva "tábory". Vedoucí jest označen číslem prvním a ve hře, když jest jeho tábor "v poli", to jest když chytají, zaujímá vždy místo na špičce mety "v poli", když pak odpalují, vždy jest první, který jde odpalovati, číslo druhý nese vždy nadhazovač atd., taktéž musí se v odpalování střídati.

Hra začíná: Nadhazovač zaujme místo pro něho vyznačené a nadhazuje, (zde jest skutečným nadhazovačem, protože míč skutečně nadhazuje) odpalovač tak, jak ten si toho přeje, soudce dává pozor, děje-li se tak. Míč má býti nadhozen ne níže, nežli jest hlava odpalovače a ne výše nežli jeden yard nad jeho výšku. Stane-li se však, že jest odpalovač levákem, vymění si místa, kdyby však byla většina hráčů leváků, mohou mety: "doma a tábor" býti vyměněny pro strany. Tento případ se však málo kdy přihodí. Kdyby si odpalovač stěžoval a soudce uznal, že skutečně nadhazovač nenadhazuje co nejlépe může, tak aby odpalovač nemohl odpáliti, soudce prohlásí míč za "špatný" a stane-li se tak čtyřikráte, odpalovač jde na metu "doma" a jest hotov když přijde příležitost, nebo když následující hráč odpálí míč, utíkati na metu "v poli". Kdyby se však stalo a i následující hráč dostal čtyři "špatné", odběhne první hráč na metu v poli a onen zůstane na metě "doma". Tudíž hráči, kteří odpalovali a soudce jim přiznal čtyři "špatné", nikdy nemohou býti dva na stejné metě, ačkoliv jinak může uvíznouti nebo zamrznouti na některé metě libovolný počet hráčů.

Když hráč odpálí míč, nebo když jeho pátko pouze se dotkne míče nadhozeného, musí nechat pátko na místě a hleděti se dostati alespoň na metu "doma", dříve nežli nadhazovač se zmocní míče a hráč udeří mezi metami. Nutno pamatovati, že míč jest stále živý a že hráči všichni, kteří odpalují, musí býti na metách, jinak mohou býti udeřeni míčem, který byl hozen kterýmkoliv hráčem s tábora "v poli". Nebo, kdyby byli mimo mety a dotkli se sami míče, jsou ze hry venku, míč pro ně mívá nebezpečí a oni nesmí s ním přijíti do styku



mimo, že by náhodou byli udeřeni, ale pouze když jsou na svých metách a ne z jejich hranic. Tedy když se hráči podařilo míč odpáliti a on uzná, že může doběhnouti až na metu "v poli", snaží se tak učiniti, ale druzí hráči z protivného tábora nelení a hledí běžícího hráče mezi metami míčem udeřiti, nesmí však míč vrhnouti, když jsou na dráze, která vede od mety k metě, oni smí tuto dráhu libovolně přebíhati, ale ne v dráze státi anebo odtud míč házeti po hráči, který jest mezi metami. Když hráč přeběhl na polovic mezi metami, nesmí se již vrátiti na metu, odkud začal běžeti, když by viděl snad, že by nedoběhl, proto jest dobře míti v dráze naznačenou poloviční vzdálenost mezi metami. Zde jest

nejzajímavější moment hry, když hráč se pokouší, aby doběhl, ale nebyl míčem udeřen a začne "zajíčkovat", to jest vyhýbat se házenému míči. Hráči nesmějí házeti míčem na divoko, protože by se míč zakutálel daleko a hráči druzí, kteří by byli k tomu oprávněni, by odběhli všechny mety. A to vždy míní jeden bod, proto v tomto případě mají právo všichni hráči, kteří jsou "v poli", býti kdekoliv, běží zároveň s běžícím hráčem, (ale mimo dráhu) a když by hráč, jejich spoluhráč, běžícího chybil, mohou jej hned chytiti a znovu po běžícím hoditi, toto bych řekl jest vyvrcholení hry a během doby, když hráči poznají dobře celou taktiku, nikdy víc již nechťi hráti nic jiného, což mohu říci ze své zkušenosti. Když hráč ale doběhl, aniž by byl udeřen hráči "v poli", jakmile míč jest vrácen nadhazovači, musí zaujmouti místo opět v poli, to jest ne blíže, nežli jest špic dráhy, to jest špic mety "v poli". Hráč, který běží, musí ale býti udeřen míčem volným, to jest míč nesmí držeti druhý hráč v ruce a utíkajícího se pouze dotknouti. Běžící hráč, když vidí, že byl po něm hozen míč nízký, vyskočí, jestli vysoký, třeba se i svalí, aby se vyhnul míči, ale míč se nesmí nijak jeho dotknouti, když jest v dráze. Utíkající však nesmí snad "zajíčkovat" po celém hřišti, pouze v jeho dráze. Odpálil-li hráč míč za čáru označenou co hřiště, nikdo nemůže běžet a jemu jest to příknuť jako mí dobrý a tudíž, stalo-li by se mu tak čtyřikráte, jest ze hry venku a tři hráči ze hry venku míní, že tábory se střídají, at' se hráči dostali ze hry jakkoliv. Ale zde se může státi, (mezi dobrými hráči se tak stává), že někteří hráči uvízli na metě "doma", někteří na metě "v poli" a meta tábor jest prázdná, není již hráčů, kteří by mohli odpalovat, jest střídání též i kdyby ve skutečnosti nebyl ještě ani jeden hráč prohlášen ze hry venku. Toto mezi hráči má veliký význam a proto ti, co uvízli na metě "v poli" se snaží všemožně dostat se na metu "tábor", když vidí, že jejich vlastní spoluhráč už jest poslední, co odpaluje. Proto zde hlavně nadhazovač musí si dávat veliký pozor, aby se mu žádný nedostal zpět, nebyl "spasen" a tak aby opět zde byl hráč, který může odpalovat. Hráč, který když odpaluje, by snad mávnul po jednom nadhozeném míči dvakrát, jest ze hry venku okamžitě. Hráči, kteří jsou ze hry venku, jsou jedinými, kteří jsou docela mimo hřiště, nemohou ovšem býti na metě "doma" a nemají již práva býti na metě "tábor".

Tedy hlavní pravidla hry: Nadhazovač musí nadhazovat tak, jak si toho odpalovač

přeje. Ne-li, dostane tento právo jíti na metu "doma", popřípadě i na metu "v poli". Odpalovač však musí, nechce-li, aby mu byl příknuť míč "dobrý" odpálit, nebo se pokusit tak učinit. Hráč, který byl uhozen mimo metami, at' již míč byl před tím odpálen nebo jej měl nadhazovač v ruce, at' již po něm některý z hráčů hodil, nebo on byv mimo mety, se míče dotknul, jest ze hry venku. Ze hry venku jest hráč, který po jednou nadhozeném míči mávnul dvakrát, tím jest nebezpečí, že může udeřiti hráče nadhazovače, který vždy okamžitě se hledí míe zmocniti. Na kterékoli metě může býti, zamrznouti jakýkoliv počet hráčů mimo těch, kteří jako za odměnu dostali se na metu, takový hráč může býti pouze jeden na jedné metě, druhý postoupí dále. Jsou-li tři hráči ze hry venku, tábory se střídají. Zamrznli-li hráči, kteří odpalují, všichni na metách, tábory se střídají. (Veliké vítězství pro hráče v poli.) Na dráze devět střevidů široké mezi metami žádný hráč "v poli" se nesmí zdržovati, pouze libovolně přeběhnouti, odtud nemůže hoditi po hráči, jenž běží, může však odtud hoditi míč ku svému vlastnímu spoluhráči. Hráči, kteří nejsou ze hry "venku", musí býti na některé z met, pak-li že snad "straší", to jest dělají, jako by chtěli přeběhnouti na metu další, mohou býti míem udeřeni a jsou ze hry venku. Hráč, který jakkoliv se dostal od odpalování na metu "doma", pak na metu "v poli" a zpět na metu "tábor", jest "spasen", čítá to jeden bod a může, když přijde jeho pořadí, opět odpalovati. Hráč, který zasáhl pálkou míč jakkoliv a odpálil kamkoliv (mimo ze hřiště ven), musí nechat pátku na místě a hleděti se dostat na metu "doma" dříve, nežli jej druhý hráč protivník míčem udeřil. Byl-li náhodou odpálen míč za hranice hřiště, žádný hráč nemůže běžeti a hráč, který odpaluje, učiní tak čtyřikráte, jest ze hry venku, tak jako kdyby měl čtyřikrát míč dobře nadhozený, ale neodpálil anebo se míče chybil. Kdyby ale náhodou hráč některý hodil míčem po hráči, který snad "straší" nebo skutečně běží ku metě, tento míč chodil ven ze hřiště, jest mí stále živý a ve hře. Nadhozeného míče, ale neodpáleného nadhazovač ihned se snaží dosáhnouti. Míč, který byl odpálen a chycen, aniž by se dotekl země, učiní hráče, který jej odpálil, též ze hry venku.

Nevím, co bych ještě mohl podotknouti, ale rád vždy, stane-li se a někteří sokolci budou tuto hru hráti, vysvětliti, co by snad nejasného zde bylo. Sám mohu říci, že znal jsem mnoho her, ale žádná ani zdaleka se nevyrovnala nikdy této, zkuste to!

## Výsledky závodů župy Střední AOS.

## ZÁVOD ŽEN.

Ženy sokolských jednot závodily ve třech odděleních, vyšším, středním a nižším. Závodily vedla náčelnice župy Střední ses. Emilie Welclová a v soudcovském sboru byly: sestry Jeníčková, Hřůzová, Kirchová, Klumberová, Šrámková, Vacovská, Prenerová H., Prenerová B., Kopecká, Růžičková, Černá, Holeková, Lejhancová, Tintěrová, Suchá A.

## VYŠŠÍ ODDÍL.

	Bodů
1. Kříženecký, Jarmila, Chicago.....	59.90
2. Tesaf Henrietta, Tábor.....	56.70
3. Král Libby, Slávský.....	56.20
4. Doležal Roberta, Chicago.....	53.90
5. Sedláček V., Chicago.....	51.80
6. Plyml Eleanor, Tábor.....	51.70
7. Barcal Rose, Chicago.....	51.00
8. Melka Marion, Chicago.....	47.20
9. Kochton G., Chicago.....	45.80

## STŘEDNÍ ODDÍL.

	Bodů
1. Moravec June, Havl.-Tyrš.....	53.30
2. Adamec Helen, Havl.-Tyrš.....	52.80
3. Šlechta Helen, Havl.-Tyrš.....	52.50
4. Rejlek Helen, Havl.-Tyrš.....	50.50
5. Boutin Anděla, Havl.-Tyrš.....	46.50
6. Krajčovič Em., Havl.-Tyrš.....	43.90

## NIŽŠÍ ODDÍL.

## Družstva:

	Bodů
1. Havlíček-Tyrš.....	323.80
2. Berwyn.....	288.20
3. Chicago.....	283.10

## Jednotlivkyně:

1. Buček Vlasta, Havl.-Tyrš.....	59.00
2. Sýkora Blanche, Berwyn.....	58.80
3. Zralý Helen, Havl.-Tyrš.....	55.80
4. Hemzáček M., Town of Lake.....	55.60
5. Skřivan Marie, Havl.-Tyrš.....	53.90
6. Pikal Eva, Havl.-Tyrš.....	52.70
7. Frai Jiřina, Havl.-Tyrš.....	51.10
8. Doležal Helen, Chicago.....	48.80
9. Krupička Máňa, Berwyn.....	48.30
10. Vonásek Marie, Chicago.....	44.40
Marek Irene, Berwyn.....	44.40

Závodnic 17.

## ZÁVOD DOROSTENEK.

## VYŠŠÍ ODDÍL.

	Bodů
1. Havlíček-Tyrš.....	324.10
2. Chicago.....	302.60
3. Tábor.....	249.70

## Jednotlivkyně:

1. Lang Blanche, Slávský.....	57.60
2. Pospíšil Anna, Havl.-Tyrš.....	56.70
3. Skořepa Sylvia, Havl.-Tyrš.....	56.60
4. Rabas Lillian, Havl.-Tyrš.....	55.20

5. Florian L., Chicago.....	54.10
6. Pardubský Frieda, Chicago.....	50.50
7. Večeřa Rose, Chicago.....	49.20
8. Líkas Lorraine, Havl.-Tyrš.....	48.60
9. Chochola Anna, Havl.-Tyrš.....	47.70
10. Lažanský E., Berwyn.....	46.50

Závodilo 25 dorostenek.

## NIŽŠÍ ODDÍL.

	Bodů
1. Town of Lake.....	307.90
2. Havlíček-Tyrš.....	289.80
3. Slávský.....	280.70
4. Town of Lake II.....	274.90
5. Berwyn.....	242.20

## Jednotlivkyně:

1. Lukáš Dolores, Town of Lake.....	55.70
2. Pavlíček Evelyn, Tavl.-Tyrš.....	59.90
3. Kutílek Millie, Slávský.....	53.60
4. Váňa Rose, Town of Lake.....	50.90
5. Dominik M., Havl.-Tyrš.....	50.30
Skoumal Ella, Town of Lake.....	50.30
6. Sečkář Libby, Havl.-Tyrš.....	48.40
7. Koller D., Town of Lake.....	48.20
8. Kubice Jiřina, Slávský.....	48.00
Pohajda Elsie, Slávský.....	48.00
9. Dvořák Lillian, Havl.-Tyrš.....	47.30
10. Toman Lillian, Berwyn.....	47.20

Závodilo 33 dorostenek.

## ZÁVOD ŽAKYN

## VYŠŠÍ ODDÍL.

## Družstva:

	Bodů
1. Havlíček-Tyrš.....	278.80
2. Tábor.....	275.70
3. Berwyn.....	275.20
4. Slávský.....	266.40

## Jednotlivkyně:

1. Dvořák Joan, Tábor.....	46.70
2. Matějovec Věra, Havl.-Tyrš.....	46.60
3. Vrla Zdenka, Havl.-Tyrš.....	46.30

Závodilo 27 žákyň.

## NIŽŠÍ ODDÍL. — Družstva:

	Bodů
1. Havlíček-Tyrš I.....	288.00
2. Stickney I.....	281.70
3. Town of Lake II.....	274.80
4. Tábor.....	264.40
5. Town of Lake I.....	262.90
6. Berwyn.....	257.30
7. Havlíček-Tyrš II.....	257.20
8. Stickney II.....	248.70
9. Town of Lake III.....	237.70
10. Slávský.....	232.90

## Jednotlivkyně:

1. Urbančík Jiřina, Havl.-Tyrš.....	49.60
2. Běhal Frances, Stickney.....	48.20
3. Zimmerman A., Stickney.....	47.70

Celkem závodilo 57 žákyň.

## ZÁVODY ŽÁKŮ.

Závody konány v sobotu 5. června ve 2 hodiny odpoledne v Athletic Field na 56. Ave. a Roosevelt Rd. Závodů se účastnilo v 6 družstvech celkem 42 žáků. Závodili v prostných, na hrazdě, různostech, koze na šf, vrhu baseballu a 50 yardů běh. Šplh na laně vypuštěn, jelikož pozdě bylo oznámeno, že tam není místo k zavěšení lana a převážet závodníky do tělocvičny dnes činí velké obtíže. Jinak závody měly rychlý spád a hladké provedení vzdor dešti a chladnu.

## Družstva:

	Bodů
1. Havlíček-Tyrš I. ....	264.70
2. Chicago .....	263.55
3. Slávský I. ....	244.55
4. Town of Lake .....	234.80
5. Havlíček-Tyrš II. ....	221.00
6. Slávský II. ....	183.65

## Jednotlivci:

1. Vítek Jerry, Chicago .....	56.25
2. Stahl James, Rozvoj .....	55.15
3. Sába Edward, Havl.-Tyrš .....	55.10
4. Hoving Homer, Chicago .....	54.75
5. Boubelík D., Havl.-Tyrš .....	53.25
6. Klučina Henry, Slávský .....	53.00
Kohler Robert, Rozvoj .....	53.00

## ZÁVOD MUŽŮ.

## VYŠŠÍ ODDÍL.

	Bodů
1. Stanley Barcal, Chicago .....	98.15
2. Charles Hlinka, Chicago .....	97.70
3. Josef Bednář, Slávský .....	94.57
4. Edward Hlinka, Chicago .....	85.20
5. Edward Štulík, Slávský .....	81.60
6. Jerry Mareček, Slávský .....	60.73
7. Václav Kříž, Slávský .....	51.98

## NÍŽŠÍ ODDÍL.

	Bodů
1. George Zeman, Chicago .....	99.35
2. Charles Schultz, Chicago .....	94.80
3. William Adánek, Chicago .....	91.00
4. Richard Šrámek, Chicago .....	94.10
5. Tony Maršíček, Rozvoj .....	73.70
6. Josef Genc, Rozvoj .....	60.40
7. Josef Bystřický, Rozvoj .....	59.70
8. James Kačer, Rozvoj .....	54.10

## ZÁVOD DOROSTENCŮ.

## VYŠŠÍ ODDÍL.

	Bodů
1. Sokol Slávský .....	324.95
2. Sokol Chicago .....	306.20

## NÍŽŠÍ ODDÍL.

1. Sokol Town of Lake .....	319.00
2. Sokol Slávský .....	316.65
3. Sokol Chicago .....	303.65
4. Sokol Tábor .....	300.52

## Od náčelníka AOS.

Zkoušky zdatnosti žáků a obojího dorostu s ohledem na různé podniky, dokončeny mohou být do 30. června 1943. Tabulky se záznamy výkonů buďtež zaslány ihned náčelníku AOS.

Rozsah zkoušek zdatnosti, pro všechny třídy na rok 1944, je připravován náčelnictvem AOS.

Vkusný emblem bude odměnou všem, kteří splnili podmínky zkoušek.

**Župní slety a závody.** Za těžkých okolností konají se ve třech župách slety a závody. Ochuzeni jsme o třídu mužů. Tito bratři, kteří plní svoji povinnost na bojištích, nahrazení jsou ženami a mládeží. Necht' naše válečné slety jsou i nyní dokladem zdravé výchovy.

**Cvičitelé školy.** Župa Východní AOS. pošle své posluchače do společného kursu v táboře Boonton, N. J. Župa Střední uspořádá cvičitelský kurs večerní, od polovice července a to třikrát v týdnu. Škoda, že ostatní župy nemohou je následovati.

**Sokolské tábory.** Navštivte, pokud je vám možno, naše sokolské tábory! Pošlete své děti do sokolských táborů!

Naši v americké armádě. Prosím bratry činovníky, aby nadále doplňovali seznam bratří a sester v americké armádě. Pošlete nám laskavě obrázky bratří a sester, kteří se uplatnili v tomto boji za vlast. Udržujte stále styky s našimi hochy. Pište jim, vzpomeňte i dárkem.

**Sokolové čeští v armádě.** Na různých bojištích rozvátí jsou bratři sokolové ze staré vlasti i naši bratři z Ameriky, Kanady, Jižní Ameriky. Vzpomeňte si i na ně. Dopis je jim posilou a dárek událostí. Kdo máte známého v zahraniční armádě, pošlete ho dopisem. Vzpomínají na nás a zdraví nás často.

**Letní období** budiž využito i tělocvičně. Cvičte v přírodě. Pěstujte atletiku, plavání, vodní sporty, vycházky pěšky, jízdu na koni atd. Cvičte i na nářadí. Vraťte se k podzimní činnosti osvěžení a posílení, s větší chutí do práce.

**Pořadová americká.** Pokračování uveřejníme v příštím čísle.

**Výsledky závodů.** Pro uchování seznamu závodníků a výsledků, přinášíme a dodatečně uveřejníme výsledky předních závodníků a závodnic letošního roku.

Let every woman remember these memorable words and be guided by them. Recall the last: life is not a mere quest for feminine rights, but it imposes certain duties upon us.

To us is entrusted much of the education of the youth. We are more fortunate than were women during the dark Christian era. The medieval attitude was inspired by old Biblical stories — woman was a creature of inferiority to the clean, innocent man whose downfall she had caused. Hence she was treated by her master as a slave, a means for his comfort and pleasure. Some who regarded woman in a more humane light hoped for equality — but in the hereafter. They likewise felt that those who were exploited by their grabbing fellow-beings would achieve compensation in the "next" life. As explained in past articles, the Christian was wont to turn his thoughts to the eternal hereafter, and hence the short life on this earth was of secondary importance. Women? They were a constant reminder of what might have been if it hadn't been for that new allotment in Eden and that apple orchard.

During the sixth century, the clergy devoted themselves to heated discussions whether so low a creature as woman could possibly have a "soul". Volumes have been written to demonstrate the depths to which Christianity dragged womanhood. The Renaissance in some measure alleviated her pitiful position, but it was not until the 18th and 19th centuries that marked advances were made in the emancipation of the feminine sex from the bonds restricting it physically and mentally.

In 1869, Miroslav Tyrš himself introduced physical culture for Bohemian women into the Sokol. Past articles have dwelt upon this period in Čech renaissance. Thanks to the charm of Tyrš and his ability to inspire others, gymnastics for women took a firm hold upon the Bohemian nation. Tyrš worked out special exercises for the sex, and soon a group of enthusiastic women met regularly, as determined to work for the physical, mental, and moral improvement of their sex as were the male gymnasts. Here in the Sokol we women were placed upon the same level as the men. We were accorded the same rights, and we must realize we have similar obligations.

I said that the role of guide, of teacher, is largely in our hands. We have been entrusted with leadership in the Sokol. But first of all, we must see to our own improvement! She who wants to lead others,

must master herself, know herself, and by her own action and living set an example for others to follow.

When we reflect that practically every phase of feminine activity in the Sokol is in our hands, we realize what a responsibility we have to the Sokol and even to our beloved country. Today, especially, with many of our men inducted into the armed services, the greater burden of Sokol work rests upon our shoulders. There is something more, however: In almost every one of our larger cities we are reading more and more about "delinquency". Public officials with little sociological training are grasping at straws in their endeavors to bring forth better "morals". From time to time papers with great fanfar blazen with headlines — main idea, to make money. Dictionaries are scrutinized to find juicy adjectives with which to laud the "wonderful" work of our various "boys' town" movements.

All this leaves the Sokol cold. We have been doing exemplary work in the field of citizenship and adolescent education for seventy-five years. If public officials seemingly do not know about it, it is not entirely our fault. If their interest in the Sokol is limited merely to an annual attendance of our gymnastic exhibitions and they know nothing more about our routine work day after day, week after week, that is not our fault. We feel that a dollar invested in such activity as the Sokol provided outweighs ten dollars spent in eliminating crime waves. So, you see, we are not only concerned in developing physically, mentally, and morally sound future members of the Sokol in our children's and adolescents' classes, but are bringing forth exemplary American citizens!

Let not the address "Sister" remain but an empty word. Let us treat one another as true sisters, with consideration, courtesy and always with the intent of helping one another to a finer, happier, more fruitful life. Be sincere, be a true friend. Hypocrisy and insincerity have no place in the Sokol. The ardent Sokolka will never stoop to the weakness so prevalent amongst some women: to lying. Be modest, be moderate. Extravagance and vanity are not signs of the superior woman. Fine feathers cannot permanently secrete the hiding crow. Judge your fellow-Sokolky by their characters, their works, and not by their attire.

When one has lived in a society in which the caste system had been firmly entrenched, she cannot expect democracy to

catch firm root over night. Many of our men still cling to their academic titles as though they were proof their possessors were made of a different mud from mortal men. Are we strong enough to be democrats in the finest sense of the term? Are we willing to treat our fellow-members in the Sokol fairly, unbiased by their station in life, their worldly goods? Are we willing to defend the weak, to protest what we deem to be improper action, and do we withhold our judgment in the absence of the discussed?

Ah, I know there is much deception in the world, too little sincerity. Perhaps it is true that women are "catty", are more apt to resort to flattery. Are we than willing to try to admit our weaknesses, to point out the faults of others charitably, always with a desire to help, but to minimize hurt? While it is difficult to judge ourselves objectively, let us try to do so. Each of us can be an emissary of good will, an able advocate of Sokol Philosophy, for each of us has an influence upon the lives of several other persons. Let us do all we can to realize Tyrš's dream — to make the Bohemian nation a truly Sokol nation!

#### REPRESENTATIVE SOKOL WRITINGS

Sokol—Sokolka. — By Jan Hořejší.

Hundreds of thousands of youths, and men and women, have not only attended our (1) physical culture classes and courses, but have grown gray in the service of the SOKOL, serving loyally and enthusiastically in an effort to help realize the high aims and ideals of the Movement. (See "Náš úkol, směr a cíl", by Miroslav Tyrš.) These people have cultivated not only their bodies, but their minds, their spirit and their character, their will to help make the world a better place in which to live, to elevate mankind to finer ethics, and a more humane life.

Realizing the truth that life is a constant struggle in which the fittest survive and weaklings fall, they have endeavoured to excel—to fulfill the ideal of Tyrš—that the "fittest" be the "best" in the moral sense. These enlightened people, understanding the meaning of the true and complete Sokol life, have established families permeated by Sokol philosophy—the finest in the world. From their homes will emerge hundreds of thousands of fine boys and girls who will be enrolled in the SOKOL and thus help carry on our meritorious work. (2)

"It is not possible," wrote the American newspaper, "for the country which has achieved such great success in physical welfare, to be uncultured." (3)

Brother August Očenášek once wrote: "The ignorant person will not realize the higher qualities achieved by them who are not too lazy to forego a bit of pleasure and comfort for the slight sacrifices demanded by formal, organized gymnastics. He shall scarcely be aware of the better health, fortitude, resistance to diseases, perseverance, energy, appreciation of beauty, morality, sociability, cooperation voluntary discipline — and other qualities developed gradually by the member of the SOKOL. Only when one has reached a certain level of intelligence and understanding can he grasp the great social value of the Sokol Movement. (4)

"There is another phase of the fruits of gymnastic activity usually lost upon Americans, but realized by Europeans. He who is physically able and strong is not apt to tolerate the yokes of another. He will seek more and more freedom for his actions and will try to gain maximum control of his personal life. He will resent restraints and endeavour to remove them.

"With the spread of systematic physical culture to the masses (4), we shall better appreciate the great good it offers not only the individual, but to the whole community—not only for the present generation, but for those to come. Gradually the entire social and ethical outlook will be elevated. The daily toil of the lowly laborer or farmer will be as respected as the product of the intellectual worker; demarcations based on differences in occupations, material possessions, and schooling, will be removed. The snobbery which looks down upon physical efforts will vanish, and the 'discomfort' demanded by it will not be avoided. It will be realized that each individual has something of worth to contribute to the community—that the greater consideration and respect we have for one another, and the greater the good-will and the co-operation, the happier will we all be. Obviously, the interests of the individual must to a degree be subordinated to the good of the whole."

1) Reference is made to the Czechoslovak Sokol Union. 2) To what extent have our "old-timers" in the American Sokol succeeded in conveying to their children an understanding of, and appreciation of, the Sokol Movement? Are there too many who boast of their membership and laud our program—yet have failed,

miserably failed, to make their own homes SOKO LHOMES? 3) One must again refer to Tyrš's endeavour to make the physically soundest "best" in the moral-ethical sense. Post-war Germany had an excellent nationwide system of gymnastic not paralleled by humane philosophy. While Hitlerism has proved that the strongest survive and thus has exposed the weakness in Christian fairy tales, it has shown how misguided strength can work havoc. Today certain quarters are endeavouring to convince the general American public of the value of formal gymnastics. Will they succeed? 4) We can not exaggerate the social value of Sokol training. While many large cities today are faced with juvenile delinquency problems, we challenge any organization or group to examine the record of the American Sokol in the education of morally sound future American citizens! To us the "boys' town" and similar movements are but trifles. 5) Tyrš taught that for the Sokol Movement to bring the greatest benefits, the greatest possible number—the great MAJORITY—must be enrolled. Even in the Czechoslovak Republic, the SOKOL represented a minority.

Brother Jaroslav Nauman in commenting upon the impression made by the entrance of the women gymnasts into the stadium for their massed free exercises during the Sixth International Sokol Slet (1912) in Praha, wrote: "The trickle of blue coming from the entrance into the arena developed into an avalanche which appeared to be

without end . . . on and on they came, rank upon rank—until the entire area was red and blue instead of green. The spellbound audience which drank deeply of this beautiful pageant suddenly found its voice—and a great shout of welcome arose as from one throat. Aye, a shout of enthusiasm in order that the tears which come so quickly to the sentimental Bohemian be dammed. Our women! Thousands of them!

"I am sure that the great majority of those onlookers saw more than the precise entrance onto the field, more than the beautiful picture of blending colors of the gymnastic outfits, more than the faultless calisthenics. They saw a promising FUTURE unrolled before them—a moving, convincing demonstration of a better morrow. These enlightened, able, determined, noble women will bring forth a still finer generation. Oh, how fortunate those will be to have mothers such as these! Comparable to future will be a finer one. What confidence we have in things to come when we witness such a demonstration as this during the prostrná of our women gymnasts! Do you wonder, indeed, that such moments bring tears to our eyes—tears of happiness which are not hidden—tears of which we are not ashamed?"

That was written in 1912—and it is with the same emotions we watch the feminine ranks in the SOKOL today. (Translator's note: This essay was compiled by br. Hořejší during the early 1920's.)

(To be continued.)

## ZPRÁVY ORGANISAČNÍ

### Předsednictvo A. O. S.

#### ZÁPIS

o schůzi Předsednictva AOS., konané v pondělí 31. května 1943. Schůzi zahájil starosta bratr Prchal. Přítomní bratři: Jelínek, Konečný, Košař, Zmrhal; sestry: Čiháková, Danková a Sýkorová. Čten zápis o schůzi poslední a přijat.

Dopisy: President Československé republiky Dr. Ed. Beneš zasílá srdečný dopis, v němž děkuje za jemu zasláný pozdrav při jeho vstupu na půdu Spojených Států. V dopise oceňuje práci sokolskou a usneseno, kopii dopisu zaslat všem jednotám v Obci sdruženým a též otisknout v Sokole Americkém.

Sdružení českých Svobodomyšlných Škol v Chicagu, žádá o přítomnost starosty bratra Prchala na graduační slavnosti dne 20. června. Jelikož br. starosta bude toho dne v Cedar Rapids, zastoupí jej místostarosta bratr Zmrhal.

Sokol Caldwell, Kans., schvaluje rozhodnutí Obce o vytvoření okrsku. Čeká se ještě odpověď od Sokola Wilson, Kans.

Bratr jednatel předkládá výsledek hlasování jednot o odložení sjezdu. Návrh byl zaslán 91 jednotám, které měly právo hlasovat. Z těchto odpovědělo 48 jednot s následujícím výsledkem: 47 jednot hlasovalo pro odložení sjezdu a konání tohoto až po válce a jedna jednota Sokol Havlíček-Tyrš hlasovala pro konání sjezdu letošního roku. Tudíž sjezd, který se měl konat v červnu

v Omaze, se odkládá až po ukončení války. Předsednictvo pak určí čas a místo sjezdu.

Zprávy: Za Náčelnictva podává tuto náčelník Jarka Jelínek a zpráva přijata. Schváleno, aby schůze Zdravotního odboru Obce mohly se konat v úřadovně. — Za Ústřední Vzděl. Sbor hlásí zprávu vzdělavatel br. Jarka Kořář a tato přijata.

Za Propagační výbor sděluje br. starosta, že byla konána schůze, kteráž vyzněla velmi slibně. Jest připravován propagační plakát, anglická brožurka, letáky, propagační film sokolský a přednášky.

Finanční výbor nemohl schůzi konat, jelikož byla svolána v den manifestační schůze presidenta Dr. E. Beneše. — S Ústředny Českého Národního Sdružení podává zprávu též starosta br. Prchal, kterou doplnil br. Zmrhal. Po vyslechnutí této usneseno zaslat Ústředně dopis s upozorněním, že AOS. žádá, aby Ústředna Č.N.S. vykonala svoji plnou finanční povinnost vůči Národní Radě, která vede a provádí politickou akci našeho odboje.

Na poválečný fond bude ponecháno 50% hrubého příjmu s výhradou, že bude moci býti pro odboj použit, kdykoli toho bude třeba. Rozpředla se debata o dolarové členské daní Sokolstva ve prospěch Českého Národního Sdružení. Při naší návštěvě u presidenta Dr. E. Beneše, tento nám jasně naznačil, že Sokol ve vlasti bude potřebovat okamžité pomoci po válce. Po delším rozhovoru usneseno založit fond na podporu sokolské organizace v Československu. Vybíráni dolarové členské daně ve prospěch Národního Sdružení založením tohoto fondu odpadá. Všem jednotám se zašle uvědomění.

Ku konci schůze hovořeno o návštěvě u bratra presidenta Dr. E. Beneše. Rozhovor s ním byl nanejvýš věcný a povzbuzující.

Schůze skončena v 9:15 večer.

Karel M. Prchal, starosta.

Václav Konečný, jednatel.

#### PŘÍJEM ZA KVĚTEN 1943.

Sokolice Racine, Wis., členská daň Nár. Sdružení .....	\$ 30.00
Sokol Corpus Christi, Tex., přisp. za rok 1942 .....	45.45
Sokol Corpus Christi, Tex., přisp. za I. čtvrt. 1943 .....	10.80
Sokol New York, příspěvky za I. čtvrtletí .....	69.90
Sokol San Antonio, Tex., přisp. za I. čtvrtletí .....	2.40
Sokol Čechie, Chicago, přisp. za I. čtvrt. ....	20.80
Sokol Berwyn, Ill., přisp. za I. čtvrt. ....	29.50
Sokol Hopkins, Minn., přisp. za I. čtvrt. ....	4.50

Sokol Pittsburgh, Pa., přisp. za I. čtvrt. ....	16.50
Sokolice Libuše, So. Omaha, příspěvky za I. čtvrtletí .....	6.75
Sokol Philadelphia, Pa., přisp. za I. čtvrt. ....	11.40
Sokolice Omaha, Neb., přisp. za I. čtvrt. ....	13.50
Sokol Crete, Neb., příspěvky za I. čtvrt. ....	15.00
Sokol Rosecrans-Mělník, přisp. za I. čtvrt. ....	7.65
Sokol Chicago, přisp. za I. čtvrt. ....	62.10
Sokol Menominee, Mich., přisp. za I. čtvrt. ....	4.50
Sokolice Chicago, členská daň Nár. Sdružení .....	20.00
<b>Celkový příjem .....</b>	<b>\$320.80</b>

#### Vydání:

Služné jednatele za květen .....	\$121.10
Služné náčelníka a poř. Tech. Hlídky .....	121.10
Služné redaktora a vzdělavatele .....	93.10
Služné výpravčího Sok. Amer. ....	15.00
R. Mejdrich & Co., tisk Sok. Amer. ....	160.70
Nájem úřadovny za červen .....	25.00
Uklid úřadovny za květen .....	2.50
Poštovné o vydání úřadovny .....	6.12
Illinois Bell Tel. Co., účet za květen .....	8.12
České Nár. Sdružení, členská daň .....	580.00
<b>Celkové vydání .....</b>	<b>\$1,132.74</b>

#### Porovnání:

Zůstatek z měsíce dubna .....	\$1,686.49
Příjem v květnu .....	320.80
<b>Celkový příjem .....</b>	<b>\$2,007.29</b>
<b>Vydání v květnu .....</b>	<b>1,132.74</b>
<b>Zbývá na červen .....</b>	<b>\$874.55</b>

## Náčelnictvo A. O. S.

#### ZÁPIS

o schůzi náčelnictva AOS. konané ve středu 26. května 1943 v 8.30 večer v úřadovně AOS. Schůzi vedl náčelník br. Jelínek.

**Přítomni:** Danková, Farová, Holeková, Prenerová, Škarydová, Zýková, Jelínek, Linhart, Halík. Později Šimon. Omluveni: Divišková, Kudrnovský, Stránský.

Zápis o schůzi 21. dubna 1943 přijat.

**Dopisy:** Náčelnice župy Východní AOS. s. Anna Svátková, sděluje, že zkoušky zdatností budou provedeny v některých jednotkách. Potřebné listiny byly jí zaslány. Projevuje radost, že se kursisté uplatňují, a přála by si všude více zájmu, aby Sokolstvo se přeneslo přes dobu válečnou. Ženy, by

měly právě nyní, co nejvíce pracovat i v Sokole. — Br. Kopecký, náčelník župy Západní AOS. oznamuje, že počet přihlášek do kursu je slabý. Doporučí se, aby dle poměrů a okolností župa se pokusila o školu cvičitelskou. Dále informuje o župním sletu a závodech žactva a dorostu. Ostatní žádosti v dopise obsažené vyřízeny přímo náčelníkem. — Starosta stejné župy br. Rokůsek píše o poměrech v jednotách župy. — Náčelník župy Pacifické, br. F. Višek, sděluje, že činnost tělocvičná je slabá, neboť mnoho členstva je zaměstnáno v obranném průmyslu a v práci pro osvobození staré vlasti. Věří v lepší činnost po dosaženém vítězství. — Br. Josef Kos, náčelník župy Jižní AOS. píše, že se pozdravuje a pokusí se zvýšit činnost tělocvičnou v jednotách. Referuje o stavu jednot a poměrech. Dopis obsahoval věci zajímavé o snaze bratří a sester. — Br. Pavlíček, starosta župy Severní AOS. referuje o návštěvě s. Welclové a o současných poměrech v župě. — Sestra Marie Prenerová děkuje za dar náčelnictva AOS., věnovaný Českému Národnímu Sdružení, k uctění památky zesnulého pana Prenera, otce sestry místonáčelnice.

**Zpráva náčelníka AOS.:** Propagační odbor AOS. zahájil činnost. Připraví plakát a jeví se nutnost získati organisátora. Je nutný vhodný sokolský film a dobré propagační přednášky. — Ke zkouškám zdatnosti vyslána nová výzva a formy tabulek. V T. H. vydány informační pokyny ku zkouškám. — Seznam bratří vojáků se uveřejňuje a bude doplňován. — Pracuje se na statistice. Tři župy nezaslaly dosud výkazy. — Poměry v jednotách po stránce třídy mužů jsou neutěšené. Též zaměstnání v obranných pracích znemožňuje mnohde účast na cvičení. Je nutno činnost tělocvičnou udržovati pokud síly stačí, v této válečné době. — Náčelník sděluje, že sestra Welclová navštívila župu Severní AOS. a podává její zprávu. — Sestře Welclové se poděkuje. — Tři župy pořádají veřejná cvičení. — Zpráva přijata po projednání některých bodů.

**Zpráva náčelnice AOS.:** Náčelnictvo žen ve své schůzi se usneslo, aby lhůta zkoušek zdatnosti prodloužena byla do 30. června 1943, s ohledem na podníky žup. — Zdravotní odbor AOS. zahájí opět odborné přednášky a rozšíří činnost. — Závod žen AAU. (Central District) byl obelán sokolskými závodnicemi, které se velmi dobře uplatnily. Zprávu doplňuje sestra Prenerová s poukazem na jednotné soudcování sester. — Zdravotní odbor AOS. žádá, aby mohl konati schůze v úřadovně AOS. — Zpráva přijata.

**Zkoušky zdatnosti.** Rozhodnuto, stejně jako pro dorostenky, prodloužit lhůtu pro dorostence a žáky do 30. června 1943. Pro rok 1944 připraví se rozsah a rozvrh zkoušek.

**Propagační brožura.** Bude ve dvou částech. První, více ideová a všeobecně informační. Druhá část odborná. Rozdělena jednotlivé body k vypracování.

Rozvrh práce pro příští období se připraví.

Schůze skončena v 10 hodin večer.

Jarka Jelínek,  
náčelník.

Kata Danková,  
náčelnice.

Hilda Zýková,  
jednatelka.

## Ú. V. Sbor A. O. S.

### SCHŮZE DNE 17. KVĚTNA 1943.

Přítomni br. Zmrhal, Prchal, Štěpán, Kosař. Omluveni: br. Jelínek, Vojan, Beneš.

Br. vzdělavatel, který vypracoval a dal do tisku první část večerů mládeže, žádá o rozhodnutí, kým má být nacvičena a doporučeno požádati br. Vác. Konečného, který jako učitel svobodomyšl. školy zná nejlépe schopnosti svých žáků a jako divadelní ředitel mohl by scénu nastudovati.

Br. Štěpán o chystané škole pro vzdělavatele sděluje, že na schůzi vzdělavatelů župy Střední pro slabou účast o projektované vzorné škole nebylo rozhodnuto a proto nutno svolati znovu schůzi, aby všechny jednoty byly zastoupeny.

Připraví se program pro vzornou školu na podzim v župě Střední a dle výsledků doporučí se ostatním župám s celým obsahem přednášek.

Br. vzdělavatel pracuje na druhém večeru mládeže na téma: Morava, v čemž zahrnuty budou významná historická místa a děje a sice: Radhošť, Velehrad, Svatopluk a jeho synové, Macocha a Moravské pole.

Pro propagaci sokolské výchovy připraví se propagační film, propagační plakát a anglická propagační brožurka.

## Župa Střední.

### ZÁPIS

ze schůze V. V. S. Ž. S., konané 19. května 1943.

Schůzi zahájil br. star. A. Kačer za přítomnosti 21 zůstupců. Zápis z minule přijat jak sepsán.

Přijat byl dopis od Sokola Mladočech, Racine, Wis., ve kterém děkují S. Ž. S. za vyslání dvou družstev k jejich veřejnému

cvičení 2. května, což jim bylo velice prospěšné.

S povděkem přijmuta jména výborů, které jed. zaslaly pro pomoc na veřejné cvičení 13. června.

Přijmuty omluvy br. náčelníka a ses. náčelní jejich nepřítomnosti a schválena zpráva br. J. Regnera, kterou poslal písemně.

Dorostenci Sok. Tábor se svým cvičitelem br. Linhartem cvičili v Sok. Rozvoj a v Sok. Mladých při jejich veřejném cvičení.

Zprávu o všech podnicích župou pořádaných zaslal do všech jednot.

Byl požádán o vystoupení mužů v prostných i na hrazdě na veřej. cvič. Sokol Stickney 15. května, kde vystoupilo 12 br. v prostných a 5 bratrů na hrazdě, a to muži z jednot Chicago, Tábor, Slávský a Rozvoj. Taktéž Sokolu v Brookfield vyhověno výpomocí při jejich veřejném.

Náčetnictvo připravuje letní cvičitelský kurs jednoměsíční po večerech. Kurs má být pořádán v Sok. Tábor třikrát v týdnu. Učítí budou cvičitelé jednot našich. Budou vyzváni dorostenci i dorostenky k hojně účasti.

Br. Štěpán podal zprávu ze vzdělávacího odboru, ve které si stěžuje na malý zájem jednot, které ani nevyslaly svoje zástupce i liknavost ze sborů cvičitelských. Br. Kudrnovský by měl zdravý názor na vzdělávací činnost, ale jest třeba finanční pomoc, kterou by župa hradila. Ale právě na této práci sok. snažení se setkává s nezdarem a proto jest třeba agitaci pro tento úkol. Zároveň rokováno, jak udržeti bratry při sokolstvu, kteří se nyní nalézají v branné moci. Br. starosta připomíná, že by bylo správné, aby jména těch bratrů byla zanešena v orgánu Sokola Amer. a též dle možnosti jim byl zaslán a s nimi byla rozvinuta korespondence a zaslán jim časem malý dárek, což by jim připomínalo, že na ně vzpomínáme. Tato direktiva dána br. Štěpánovi, aby promluvil s pořadatelem Sok. Amerického br. J. Košafem, zdali jest to možné uskutečnit.

Za hosp. výbor br. Frank Stárek žádá bratry a sestry, aby dle možnosti dostali oznámky od svých obchodníků i "Well Wishers" do programu na veřejné župní cvičení a žádá, která jednota ještě nezvolila výbor, aby tak učinila, neb při takovém podniku, jaký bude 13. června, jest třeba hodně výborů, neb jest to též svátek a výročí 50letého založení župy Střední v Chicagu.

Sestra Radvanovská žádá, aby byl zaslán úřední dopis na Plzeňský Pivovar, neb jí nebylo možné osobně vyříditi záležitost o-

hledně cen pro závodící. Toto schváleno.

Br. starosta chválil opravdu pěkné veřejné cvičení naší malé osady Sokola Stickney a děkuje bratrům, kteří jim vppomohli. Též žádá, aby byla velká účast na manifestaci v Chicago Stadium dne 23. května všichni v krojích sokolských, aby zastoupení sokolstva bylo imposantní. Též na uvítání československého presidenta Dr. E. Beneše na nádraží dne 22. května.

Br. Vorel se táže, zda v případě chladného počasí mohou dorostenci do průvodu s dlouhými kalhotami a bílou košilí místo jejich úborů, což schváleno. Dále debatovalo ohledně akce v prodeji válečných bondů národními skupinami, o které bude kontest a je nutno je odkupovati pro Vítězství. Nazdar!

Sepsala K. Štichová, jed.

#### ZA VZDĚLÁVACÍ ODBOR.

Ve schůzi vzdělávacího odboru, konané dne 26. května, bylo projeveno přání, aby se udržovaly písemné styky s našimi hochy, kteří bojují v americké armádě. V květnovém čísle Sokola Amerického jest seznam bratří a sester ze župy Východní. My v našich jednotách máme seznam všech bratrů i sester. Píšme jim o všem, co děláme, jak pokračuje práce v jednotách, kde nám naši hoši schází. Každá zpráva, byť i docela malá, je bude zajímat a bude jim důkazem, že o ně máme zájem, že oceňujeme jejich oběti a že pevně věříme, že jejich účast ve všech složkách branné moci je sledována námi všemi. Udržujme spojení s našimi hochy, aby, až se vrátí zpět domů, přišli zpět do svých jednot s tím vědomím, že jsme na ně nezapoměli, že je máme rádi a že jsme na ně hrdí. Nazdar!

Marie Radvanovská, jednatelka.

#### T. J. SOKOL MILWAUKEE, WIS.

Na letošní rok připadá 75. výročí založení Sokolské Jednoty Milwaukee a jsou konány přípravy k důstojnému oslavení tohoto významného jubilea. Ježto na tento rok připadá též 80leté výročí založení nejstaršího českého pěveckého sboru ve Spoj. Státech, Pěveckého Sboru Hlahol, bylo usneseno pořádati jednu společnou oslavu a sice v neděli dne 26. září. Oslava bude opravdu zajímavá, neboť při této příležitosti zavítá do Milwaukee Český Dělnický Pěvecký Sbor Lyra z Chicaga, který obohatí náš program svými uměleckými pěveckými výkony, neboť Lyra jest nejvyspělejší českým pěveckým sborem v Americe, na který my Češi můžeme být právem hrdí, sbor, který jest znám od Atlantiku k Paci-

fiku a který třikrát podnikl zájezd do staré vlasti a všude sklídl zasloužené vavříny. Zdejší vystoupení Lyry poskytne naší veřejnosti neobyčejný požitek české písně. — John Pánek.

## Župa Východní.

### T. J. SOKOL NEW YORK, N. Y.

Tak jsme odbyli naše veřejné cvičení, tentokrát až v Máji, což pro nás v New Yorku jest nezvyklá doba; my takhle v březnu vyrukujeme s naším veřejným dokud je zima a padá sníh. Tato změna nám neškodila a vše dopadlo velmi dobře na tuto válečnou dobu a správně tuto situaci vystihnul ve svém proslavu jeden z pozvaných hostů, náš starý přítel Sokola a naší národnosti vůbec, Mr. Kohn, bývalý principal z místní Public School. Pod jeho dozorem prošlo mnoho našich dětí, přispívaje ku jejich vzdělání a zároveň jsa také svědkem jejich vývinu tělesnému a morálnímu. Neboť každým rokem po 15 let neopomenul se dostavit na naše veřejné vystoupení a potěšit se pohledem na krásu a zdatnost naší sokolské výchovy.

V jeho proslavu vyznačil velké překvapení nad tím, že my Sokolové, v této těžké době, kdy většina našeho mladého členstva slouží v armádě strýčka Sama, jsme schopni pokračovat v našem programu tělovýchovném. Přes všechnu zaměstnanost, nedostatek času u činného členstva a s tak nepatrným počtem cvičitelů. Podotknul, že jen pevná vůle a věrnost k ideji sokolské nám pomáhá v překonání překážek v našem postupu vpřed. S pohnutím pravil, že si přeje dalších 15 let býti účastníkem našich sokolských vystoupení a doufá, že pro něho vždy najdeme malý kouteček tam na jevišti, kde mezi hosty nerušen a s radostí by se mohl potěšit pohledem na nás a naši práci. Na konec pronesl zdravici: "Long Live Sokol!"

Jemu poděkoval za proslov anglicky náš br. Jerry Hardy, zmiňující se mimo jiné, že naše práce teprve začíná. Jestli dříve Sokolstvo pracovalo pro uchování Češství, Sokolství a sdružování Čechů a Slováků zde v Americe, nyní nám nastává úkol mnohem těžší a to udržet naše Sokolství a přizpůsobit jej duchu Ameriky.

Br. starosta Karel Hniz pronesl vzletnou řeč a poznamenal, že veřejnost česká a slovenská má více než kdy jindy podporovat nás a vstupovat do našich řad, a nejenom do našeho Sokola, ale do kterékoliv tělovýchovné organizace československé, neboť třeba že ta či ona organizace má

ráz politický či jiný, jdeme přece všichni za stejným cílem, vychovat tělesně zdravého a silného člověka.

Cvičební program řídil náčelník br. Fr. Čapek, náš odchovanec. A řídil jej dobře, vše šlo hladce jako na drátku, jedno číslo za druhým, všechna čest jemu. Již po několik let udržel cenu (krásnou sošku) ta složka, která zacvičí nejlépe prostná. Dar to od br. Kalabzy z Astorie. Tentokrát cenu opět obdržely naše Sokolky. Gratulujeme. Myslím ale, že by se to mělo změnit na příště, a to z toho důvodu, že žactvo nikdy nemá příležitost cenu vyhrát pro velký nepoměr v jejich stáří a vzrůstu. Bylo by tudíž záhodno jednou nechat závodit o tuto cenu jenom žáky a žákyně. Po druhé opět mezi dorostem samotným. Změna by neškodila.

Začal jsem dopis s veřejným a tak musím se vrátit zpátky k naší činnosti zimní. Sylvestr vždy tak hlučný a návštěvou bohatý letos končil špatně. Návštěva nepatrná, síň zela prázdnotou, každý hledal známého a on nikde. Nálada špatná, snad ta vojna to přinesla, nedivme se. V lednové schůzi zasedal nový výbor s novým starostou br. Karlem Hnizem v čele. Jest to první starosta, který také cvičí a bývalý náčelník. Na začátku února se konaly Šibřinky, návštěva byla nad očekávání dobrá, větší než na Sylvestra. Tentokrát jsme se obořili bez bohaté půlnoční scény, stačilo jenom malé cvičební číslo, skupiny. 20. března náš dramaticko-pěvecký odbor pořádal koncertní večírek. Program večera se skládal z několika výstupů z "Prodané nevěsty" a dvou jednoaktovek. Provedení bylo velmi pěkné a byl to skutečně požitek býti přítomen. Ale jako vždy naše veřejnost i naši bratři jsou líní a návštěva nebyla taková, jak by si tento umělecký večírek zaslouhoval.

V tomto měsíci jsme započali nábor členstva, ustanoven zvláštní výbor, který má na starosti vynajít nejlepší způsob, jak zvýšiti obchod v naší budově, lepší ekonomii ve vedení budovy a hlavně nábor členstva od žactva až do vyspělých. Vybrání činitelů se pustili do práce s plnou chutí a dnes po dvou měsících pilné práce ukazují se výsledky a to velice slibné. Nesmíme zapomenout, že mimo nás i jiné organizace pracují v tom samém směru a hlavně podpůrné spolky. A jak se dočítám ze zpráv, pokračují velmi úspěšně, k čemuž jim gratulujeme. Arcit' jejich činnost jest odlišná od naší, oni konají velice mnoho pro dobro našeho lidu, pečují a podporují své členstvo a v dnešní pohnuté době stojí s námi v jednom říku v našem národním odboji.

Sokolské organizace nedrží úmrtní pojištění, snad nám to schází, snad jest to jedna příčina, proč časem ztrácíme členstvo, snad jest v tom též jakési pouto, které členstvo váže trvaleji k organizovanému tělesu. V druhém ohledu ale nejsme pozadu, my nabízíme našim čekatelům členství též mnoho, ba velmi mnoho. Nabízíme jim činnost tělesnou, duševní osvězení, sílu, zdraví, morálku a náš zřetel jest obrácen hlavně k těm mladým od žactva nahoru. Tisíce a tisíce dětí prošlo cvičebnami našimi, odchovali jsme tisíce mladých lidí, kteří v pozdějším věku s láskou vzpomínali na své mládí v Sokole a vděční jsou Sokolu za uchování zdraví a síly pro jich pozdější věk. A my dáváme to vše s láskou a jenom z našich vlastních příspěvků. Zda-li pak naše veřejnost chápe tuto skutečnost, zda jest jí známo o tom našem hmotném boji o naše bytí, zodpovědnosti a pokračování v naší výchovné činnosti. Vždyť všechno stojí peníze a mnoho peněz. Budovu udržovat, cvičební nářadí, výchova nových cvičitelů a to vše stojí peníze. Časy se mění i to naše Sokolství. Již po léta se naše sokolovny plní zde rozenými dětmi z druhého a třetího pokolení, velká část jenom částečně rozumí česky nebo slovensky. Bylo by potřeba změnit velení a celou sokolskou soustavu do angličtiny a jenom tím bychom se udrželi a to stojí opět peníze.

My nemůžeme očekávat, že nás město, stát anebo nějaký filantrop bude podporovat. Ne za takových okolností, jak my si počínáme. Co je nám to platné ukazovat se na sletech, veřejných a zvat si Američany. Ono se jim to líbí, jsou nadšeni, a když se vás zeptají, berete-li za členy též Američany, vyhýbavě se odpoví, že jenom národnosti slovanského původu mají přístup do našich organizací. A naše celá práce a snažení nepřináší to slibné ovoce, ale stojíme tam, kde jsme byli, a nebo upadáme? Snad ještě ne, ale jsme tak zvyklí se řídit podle zvláštního pořádku, že se zdá, jako bychom nemohli nebo snad nesměli ten pořádek změnit a to myslím naše stanovy, které nám v dnešní době vůbec nevyhovují, ba překážejí nám v našem pokroku.

Kam spějeme bylo vidět na naší výroční společné schůzi Sokolů a Sokolek dne 28. března. V ten den se nás sešlo mnoho a byla radost z toho, že jednou za rok velká většina členstva byla přítomna, i ti z venkova přišli. Jako každým rokem, tak i tentokrát jsme udělovali diplomy všem těm členům, kteří dosáhli 20 a 50 letého členství v naší jednotě. Sokolky opět všem členkám, které dosáhly více nežli 20 letého členství. A bylo jich celkem 64 a našich Soko-

lů bylo 4 s 20 a 24 s 50 letým členstvím. Celkem v mé knize mám zanešeno 70 členů, kteří jsou již 50 i více let členy Sokola.

A nyní k věci. Schůzi zahájil starosta br. Karel Hniz. Po něm promluvila a přivítala přítomné sestra Lillian Divišek a obzvláštní pozornost věnovala těm staříčkým sestřím, kterých se sešlo větší počet. Při této příležitosti odevzdala nám Sokolům dar \$25.00 jako dar od Sboru Dívek a Paní. S díky přijato. Na to promluvila sestra Jahodová, předsedkyně Příznivkyň a Manželek Sokolů. Vzpomínala na doby, kdy jejich členstvo čítalo více jak 200 členkyň. Mnoho jich odešlo, ale přesto všechno, jsou stále jako ty včelky činné a pracují pro dobro celku a snášejí ten nektar medový do svých úst, tak i ty naše Příznivkyně pracují a shánějí, aby nás mohly obdarovat nějakým tím dárkem. Tentokrát jejich dar obnášel \$100.00. Z hloubí srdce vám děkujeme. My Sokolové si velice vážíme vaši práce a oddanosti k Sokolu.

Promluvil br. Karol Bednár, nynější redaktor Slovenského Sokola. Právil: "Sokol nikdy nezapomíná. Ano, on nezapomíná na vykonané dobro, ale také nezapomíná na křivdy na našem národu spáchané. A krutý trest stihne vinníky. Mnoho našich bratrů se připravuje do boje proti nepříteli a těm patří naše vzpomínky. Nezapomínáme na naše odchovance, ty věrné duše, kteří dnes snášejí útrapy válečné, bojují, trpí a umírají. Nevynášíme jich, jejich hrdinství, ani pomníky jim nestavíme. Naše odměna je upřímná, nosíme ji v srdcích svých. Sokol voják v těžkých chvílích vzpomíná na své nejmilejší, na domov, na bratry tam v Sokole kde prožil tolik radostných chvíl. Obraz sokolského bratrství udržujeme v našich památkách a vzpomínkách, to jest největší odměnou nám všem."

Hlubokým dojmem působil proslov staříčké sestry Sokolky Šimunkové. Jest členkyní po 54 roků, bývalá cvičitelka v minulosti velice činná. Promluvila krátce po skončeném programu cvičebním. Naše Sokolky nám tak krásně zacvičily prostná a tu sestra Šimunková otevřela své srdce, tak skromně, prostičká beze všech umělých krás, stála tu a mluvila jemně, vzpomínala minulých dob slovy jednoduchými, ale pročitnými láskou k té sokolské práci, kterou sama kdysi konala. Její oči se nesly tam na to jeviště, kde sama prožila mnoho šťastných chvíl jako ochotnice dramatiky a jako činná Sokolka. S pohnutím vyznala, že nyní v pokročilém věku jí to připadá jako živý sen, zářivý obraz krásného života sokolského, zproštěného všech nicotností a malicherných půtek, protkaný jenom

těmi nejkrásnějšími vzpomínkami, které účinkují na její srdce jako utišující balsám; a to jest můj nejužasnější dar, odměna za moji vykonanou práci sokolskou.

Bratr konsul Hanč promluvil anglicky, řeč velice významnou právě v nynější době. Nebylo by to správné jeho řeč zkracovat, vyžádal jsem si od něho opis řeči a podávám ji tak jak byla přednesena. Br. Hanč jest vždy ochotný pro naši veřejnost řečnit, kdykoliv jest o to požádán a jsme jemu za to velice vděčni.

Dále vzpomínáno bylo těch bratrů v armádě i těch, kteří již odešli na věky. Schůze byla skončena, podávány zákusky a oběd, poté jsme se veselili při hudbě, tanci a bratrské zábavě.

1. dubna Slovenský Sokol slavil své 50. jubileum. Většina našeho členstva byla doma a také naše složky cvičící a Pěv. sbor pomáhali k obohacení programu, který byl velice pěkný a pestrý. Návštěva byla velická. Řečníků mnoho jak to obyčejně bývá. Ale co jest potěšující pro nás všechny jest to viditelné porozumění a shoda mezi A. Sokolem, T. J. Sokol a Slovenským Sokolem a ostatními tělovýchovnými organizacemi. V tomto případě jsme na postupu, vzájemná důvěra se víc a víc utužuje, což nás jenom může těšit.

Náš Sokolský Tábor nebude toto léto otevřen, není to možné za nynějších poměrů. Příděl potravin není takový, abychom se mohli spoléhnout. Campovní výbor bude konat několik zábav, aby vydělal na běžné vydání spojené s táborem.

Naše Sokolky účastnily se závodů začátečnic v Metropolitan AAU. a přinesly dvě ceny, 2. a 3.

Končím s pozdravem na všechny jednoty a příště nechte také vy o sobě něco vědět. Nazdar!

Standa Wild,

dopisovatel T. J. Sokol N. Y.

### JOSEF HANČ

I speak to you as a member of the Sokol Union of Prague, in Czechoslovakia. You all know what happened to our Sokol organization after that darkest of all days, March 15, 1939, when Hitler invaded our country and spent the night at the Prague Castle. One of his first crimes was the dissolution of this magnificent Sokol organization, the confiscation of all its property, and the imprisonment and persecution of its leading members. If ever Czechs get the chance to get even with him and with his Nazis, they will make them pay manifold for this outrage.

By turning against the Sokol, the Germans have hit us in the most sensitive place, for the Sokol movement has always been symbolic of our nation. It meant to us and it still means the attainment and the maintenance of our liberty through culture, both physical and mental. When Tyrš founded the movement in 1862, he strove by his original system of exercises to develop agility and dexterity, to increase bodily strength and endurance, and thereby to develop physical beauty through harmony. Tyrš had essentially an artistic mind inspired by the ancient Greek culture. It was Tyrš's close friend, Fuegner, who gave the movement an intellectual character. Fuegner sacrificed all his private fortune to build up the Sokols into a movement imbued with the idea of developing the self-conscious, democratic, progressive man, who devotes his services to the general welfare of his nation.

It was not until a few years later that Tyrš conceived the plan of instilling the movement with a militant spirit of a subjected people struggling for national freedom. In spite of all the repressive measures which the Habsburgs took against the Sokols, the organization grew spontaneously into a remarkable body of men, bound together by means of an ever-growing corporate feeling. Like human bodies form an ideal unit in which specific functions are delegated to its various parts, so the Sokol movement took the form of a unit which acts as a whole, but which also fosters individual initiative and keen sense of individual responsibility. This gives it an eminently democratic character, and makes it one of the strongest anti-totalitarian forces. If the Czechs are today so good at resistance to the Nazis, it is largely due to their Sokol training.

During the last war many a Czech Sokol joined the army of the Czechoslovak legion fighting alongside the Russians, the British and the Americans against Germany and the Habsburg Monarchy. It goes without saying that Sokol training makes for efficient soldiers who are self-reliant in all emergencies. Yet it would not be accurate to assume that military training can take the place of Sokol training. The two are not interchangeable. Those who believed that once our nation regained its freedom and organized its army, there would no longer be any need or incentive to continue the Sokol movement, were very much surprised to see the Sokol organization grow by leaps and bounds once the liberty of our people was re-established in 1918 in the in-

dependent republic. As a matter of fact the Sokol organization became more popular and its membership was well under way to reach the figure of a million. And I feel certain when the Nazis are defeated the Sokols will be one of the first people who will rise as a powerful unit from their enforced submergence and renew their beneficial and salutary work.

The great Czech educator Comenius wrote three hundred years ago, that more than anything men should know and master themselves. This is exactly what we teach new Sokol members during the physical exercises and in the course of our cultural and educational activities. We train the new Sokols in order to build a strong, healthy and balanced body. Physical training helps to develop moral qualities, such as selfreliance, courage, strength of character, clear thinking and readiness to action. It is men and women of healthy minds and healthy bodies that make up a healthy nation. We impress upon the young Sokols respect of our fellow citizens, to be law-abiding, and to repress all eccentricities in order to work as intelligent partners in a great team. As a nonpartizan movement, the Sokols form a democratic community in the best sense of that term. It has often been said, and it should be repeated again and again, that of all the cultural contributions brought over by the Czechoslovaks to this country, the Sokol idea is one of the worthiest and one that should be known, appreciated and expanded.

There are two points which I would like to stress in this connection. There are still a good many people who seem to ignore the close relationship between the physical and the moral training. Let me repeat here what the Greek philosopher Plato said two thousand years ago. He expressed the thought that a body without training is like a mind without education and has no value. We all know that the mind is developed in the schools by a systematic training over a long period of years. In much the same way the development of the body should not be left to chance, but it should be brought to perfection through a well conceived and systematically applied physical training over a period of years. The Sokol system is so far the only such popular movement that has devoted itself to this task and that has not been restricted to a few but embraced all members of the society without discrimination.

The other point I want to refer to concerns the often mistaken view as if the Sokol exercises suppressed individuality for

the sake of uniformity. Nothing could be more erroneous than such a view. Sokol training begins with the individual. It develops his personal qualities and brings them into harmony with the whole. It gives him the feeling of a free community and thus strengthens his personal integrity. A true Sokol knows that it is only in a community of the free that he can truly enjoy his freedom.

## Župa Severovýchodní.

### ZPRÁVA NÁČELNICTVA MUŽŮ.

Následkem nedostatečného počtu bratrů, samostatná schůze náčelnictva mužů se nekonala a přítomní bratři zúčastnili se schůze náčelnictva žen. V přítomné době konají se přípravy ku veřejnému cvičení clevelandských sborů v zahradě České Sině Sokol na Clark Avenue. Na nářadí bratři vystoupí na bradlech ve dvou závodních číslech pro letní závody středního oddělení a v jednom volném. Dorostenci pak na koni na děl. Návčik prostných je již v druhé polovici a je nutno, aby se tento návčik konal pokud možno při pianovém doprovodu.

Atletický návčik opětně započal a cvičí se každou středu večer u John Adams školy. Třída bratrů druhé výzvy u Sokola Tyrš nacvičuje pravidelně prostná každou neděli ráno za vedení br. Frank C. Cecha. Jestli se bratrům z Batawa, v Kanadě, podaří uskutečnit k nám zájezd, cvičení mužů v prostných by bylo mohutné.

Táboření žactva ani dorostu se tohoto roku konati nebude, následkem zdravotních požadavků Summit okresu a dopravy.

Zájezd tanečnicků československé besedy do Philadelphie 7.-8.-9. května se zdařil. Co pianistka doprovázela nás ses. Eliška Pešková od Sokola Čech-Havlíček. Bylo nám líto, že Sokol Philadelphia nás nevyhledal a neučinil ani zájem o náš zájezd na tento podnik.

Do veřejného cvičení a závodů zbývá nám jen pár týdnů. Musíme všichni do práce, bychom i dnes při tak těžkých podmínkách Sokola ve výši udrželi. Nazdar!

Frank Krátký, župní náčelník.

### A SAILOR WRITES

The type of work I do in the Navy is altogether different from what I have ever done. I went thru boot training as everyone does on entering this branch of the armed forces. In boot training I was the physical culture instructor for my Company. I

taught the fellows calisthenics for one hour every day. One-half hour of running had to be done before chow in the morning. We would arise at 5 A. M. and eat at 6:30. All our exercising was done outside. We had several brisk mornings, when the temperature dropt to 18 degrees below zero. Running was pleasant because it kept us warm.

We were given tests in uptitude, and given general classification. I was assigned to the Armed Guard, which trains gunners on merchant ships. Our jobs is to protect them so we can get supplies to the fighting men, and hence is an important task.

I spent four weeks in school in Little Creek, Norfolk, Virginia, learning to assemble and disassemble all types of guns. Our last week we went aboard a training ship and fired everything from 3 calibre machine guns to 550 mm guns—the bigger they came, the louder they roared—it was quite exciting and interesting.

From there we went to New York, awaiting call for a ship. Didn't have the chance to drop in on our Sokols there. I am now assigned to an Army transport—originally one of Ford's ships. Sleeping quarters very neat and the ship is armed fairly well. Keep all the guns in trim. Our main job is standing watch—keeping on the alert for enemy aircraft and submarines.

Pearl Harbor's experience should teach us a valuable lesson: Both Japan and Germany were getting important products from us almost up to December, 1941. Japan could not have built her fleet without our scrap iron. Those who placed profits above patriotism have garnered BLOOD MONEY. Let us hope there won't be more of the recently revealed supplying of our armed forces with DEFECTIVE MATERIALS. This is sabotage at its worst. American labor is producing to the utmost; in offering my life for my beloved country I know, I am helping bring a better future to all mankind.

Some day I hope to carry on in SOKOL activity. Convey my regards to the members of Sokol Nová Vlast and all Věstník readers. Nazdar! — Váš sokolský námořník,  
Vladimír Plíska.

#### NĚKOLIK UPŘÍMNĚ MÍNĚNÝCH SLOV.

To naše sokolství jest nejdražší odkaz našeho velkého Tyrše. Žel, že i mezi námi je dosti těch, kteří správně nepochopujeme velikou ideu sokolskou. Říkáme-li si bratře, sestro, a pak po straně bysme nejraději hodili kamenem, to není sokolská upřímnost

— to je nepochopení oskolské kázně, nebo jak řekl Havlíček, "lživé vlastenectví". Mnohý bratr neb sestra, jsou-li napadeni neb zlehčováni, mají často více porozumění pro sokolskou myšlenku, nežli mnohý matrický "také Sokol".

Jest nám zapotřebí více porozumění, více kázně — a pak budou i naše schůze více navštěvované a nebudeme se té sokolské práce stranit. Těmito několika slovy není míněno někoho napadat, chci pouze upozornit na naše povšechné chyby, které bysme měli z našich řad odstranit, a pak bude více souladné sokolské práce.

První a nejhlavnější péče musí býti o národ, jazyk, a o tělesnou a myšlenkovou výchovu. Ne kramařit se zásadami, ale upírat zrak k vyšším cílům — to budí naším úkolem. U nás, jak se zdá, se usadila atmosféra otupělé resignace. Lhostejnost otravného nezájmu. Ovzduší stáří, třeba těch, jejichž vlas jest stříbrný, by mohli hořet mládím, kdybychom si uvědomili, co všechno krásné jest v sokolské myšlence a výchově. Měli bysme více čisti vážné úvahy a rady našich sokolských pismáků — jak kolikrát doporučil náš bratr Žižka — a pak by bylo více jasna a uvědomění o té naší povinnosti.

My všichni, jimž láska k té rodné hroudě, láska k mateřskému jazyku, láska k té staré domovině a k této naší nové vlasti není pouze prázdným slovem, musíme sáhnouti také k svépomoci a opatřiti nutné prostředky pro udržení českých svobodomyšlných škol. Dokážeme to, když semkneme se v jeden pevný celek, vedeng jednou ideou a jedním ideálem. Česká škola českým dětem, české dítě do sokolských tělocvičen, pro jejich blaho a naše dobro zde, pro udržení našich podpůrných českých spolků.

Náš Miroslav Tyrš řekl: Co lid nepochopí, nikdo nepochopí — co lid nedovede, nikdo nedovede. Nazdar! — Josef Frčka.

## Župa Pacifická.

### T. J. SOKOL PORTLAND, ORE.

Naše jednota opět utrpěla bolestnou ztrátu. Neúprosnou smrtí vytržena byla z našeho kruhu námi všemi oblíbená sestra Geneva Wedek, dne 12. května 1943. Zesnulá narozena byla 26. prosince 1865 v Bratislavě na Slovensku a do Spoj. Států Amer. přijela před půl stoletím, r. 1893. Byla členkou naší jednoty od založení. Sestro, pokoj popelu tvému!

Za T. J. Sokol Portland, Ore.,

Agnes Teplý, jednatelka.

# ADRESÁŘ AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ.

## AOS. A JEJÍ ODBORY:

**Předsednictvo AOS.** Schůze poslední pondělí v měsíci. Starosta: Karel M. Prchal, 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill.; jednatel: Václav Konečný, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.; náměstkové: Jar. J. Zmrhal, Jos. Sýkorová; pokladník: Jos. Falta.

Peněžní poukázky, ať už Money Orders anebo čeki, bud' teř vystavovány na jméno AMERICAN SOKOL UNION; k osobním čekům nutno připojit 10c v poštovních známkách na změnu. Adresa na všechny zásilky pro Předsednictvo AOS.: American Sokol Union, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

**Náželnictvo AOS.** Náčelník: Jarka Jelínek, 1408 W. 18th St.; náčelnice: Kate Danko, 4955 Henderson Ave.; jednatelka: Hilda Zýková, 1408 W. 18th St., Chicago, Ill.

**Ústřední vzděl. sbor A. O. S.** Schůze 3. pondělí v měsíci v úřadovně Výk. výboru. Předseda: Jar. J. Zmrhal, 4301 W. Cullerton St., Chicago, Ill.; vzdělavatel: Jarka Kořař, 1928 S. Cuyler Ave., Berwyn, Ill.

**Ústřední věstník "Sokol Americký".**—Redaktor: Jarka Kořař, 1928 S. Cuyler Ave., Berwyn, Ill.

## ŽUPA VÝCHODNÍ, NEW YORK, N. Y.

**Ústřední výbor.** Schůze třetí pondělí v měsíci v Sokolovně, 420-424 E. 71st St., New York, N. Y. Starosta: Josef Gregor, 1317 First Ave., New York City; jednatel: Josef Kolman, 3414 Third Ave., Bronx, N. Y.

**Náželnictvo.** Náčelník Jos. Szazama, 425 E. 69th St., N. Y. C.; náčelnice Anna Svátek, 25-83—48th St., Astoria, L. I., N. Y.

Dopisy, týkající se různých odborů, zasílány bud' teř na jednatele oněch výborů.

## ŽUPA SEVEROVÝCHODNÍ, CLEVELAND, O.

**Výkonný výbor župy Severovýchodní.** Starosta: Jan Tichý, 6114 Ridge Rd.; jednatel: Anton Svoboda, 5286 Broadway. Schůze 2. sobotu v měsíci v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave.

**Náželnictvo mužů.** Náčelník: Frank Krátký; jednatel: Fr. Kunáček, 3438 W. 98th St. Schůze konají se poslední pondělí v měsíci v 8 hod. večer v sokolovně na Wendell Avenue.

**Náželnictvo žen.** Schůze každé 2. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave. Náčelnice: Vlasta Šebková, 3539 Hildana Road; místonáčelnice: Ann Škoda a Eliška Peřková; vedoucí dorostenek: Agnes Hantl; vedoucí žákyň: Evelyn Tichá; vedoucí her: Emily Hoch; jednoatelka: Vivian Lacina, 3241 W. 44th St.

**Vzdělávací sbor župy Severovýchodní.** Vzdělavatel: Anton Svoboda, 5286 Broadway. Župní orgán, "Věstník sokolské župy Severovýchodní", měsíčník, 15501 Broadway, Bedford, Ohio. Redaktor: Voltaire H. Žizka, 3472 W. 126th St., Cleveland, O.

## ŽUPA STŘEDNÍ, CHICAGO, ILL.

**Ústřední výbor.** Schůze každou 3. středu v měsíci v Sokole Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Starosta: Adolf Kačer, 2434 S. Ridgeway Ave.; náměstka: Zdeňka Machčová; jednatelka: Clara Štichová, 1438 S. 61st Ct., Cicero, Ill.; pokladník: Jos. Brouk, 2345 S. 56th Ave., Cicero, Ill.

**Náželnictvo župy Střední** koná schůze každou první středu v měsíci v 8 hodin večer v Sokole Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Náčelník: Joseph Regner, 2522 S. Hamlin Ave.; I. místonáčelník: Ed. Linhart, 2424 S. 56th Ave., Cicero, Ill.; II. místonáčelník: George Kaláš, 2545 S. Hamlin Ave., Chicago, Ill.; jednatel: Frank Vorel, 1342 S. 61st Ave., Cicero, Ill. Členové náželnictva: Rudolph Lehanec, Oldřich Kudrnovský, Jiří Hošek, Edwin J. Hallk, Charles Zdeněk.

**Náželnictvo žen župy Střední:** Schůze se konají každou 4. středu v měsíci v 8 hodin večer, v Sokole Havlíček-Tyrš. Náčelnice E. Welclová, 4242 W. 21st Place; I. místonáčelnice a vedoucí dorostenek: Marie Fuková, 961 W. 19th St.; II. místonáčelnice a vedoucí žákyň: Růžena Lejhancová, 2416 S. Karlov Ave., všechny Chicago, Ill.; jednatelka: Zdeňka Tintřerová, 2111 S. 59th Ct., Cicero, Ill. Členky náželnictva: Helen Adamec, Mae Kopecký, Marie Filipek, Ančl Jenny, Irene Marek.

## ŽUPA ZÁPADNÍ, OMAHA, NEB.

**Ústřední výbor** koná své schůze každé druhé pondělí v 8 hodin večer v síni Těl. Jed. Sokol Omaha, S. 13th St., Omaha, Neb. Starosta: Š. Rokůsek, 1932 S. 16th St.; jednatel: Jos. Tománek, 1708 "B" St., Omaha, Neb.

**Náželnictvo.** Náčelník: Fr. Kopecký, 2401 "Q" St.; místonáčelník: Fr. Vaněk, 1815 Ontario St.; náčelnice: Frances Hulač, 5324 Seward St.; jednatelka: Eliška Raška, 1955 So. 14th St. Schůze 1. středu v měsíci večer.

**Vzdělávací sbor:** Š. Rokůsek, 1932 S. 16th St., předseda; vzdělavatel: Fr. Raška.

## ŽUPA SEVERNÍ, ST. PAUL, MINN.

**Ústřední výbor:** Schůze každý první pátek v měsíci v síni Č.S.P.S. v 8 hod. večer v St. Paul. Starosta: Josef Pavlíček, 792 Juno St., St. Paul; jednatel: Frank R. Vaněk; náčelnice: Mildred Pleva, 487 St. Clair St.; vzdělávací odbor: Marie Svanhauser, 957 Scheffer Str.

## ŽUPA JIŽNÍ, DALLAS, TEXAS.

**Ústřední výbor v Dallas, Texas.** Starosta Ben. Pěvrátil, 7923 Daylon Ave.; jednatel Ant. Kos, 5731 Mercedes St.; pokladník Wm. Nesuda, 3522 Frank St. Schůze 4. úterý večer v sokolovně na Carl St. Všechny dopisy zasílat pouze na jednatele  
**Náželnictvo:**

**Vzdělávací sbor:** Vzdělavatel Joseph Vytopil, Ennis, Texas; Fr. Rendl, 2022—2nd Ave., Dallas, Texas.

## ŽUPA PACIFICKÁ, SAN FRANCISCO, CAL.

**Ústřední výbor:** Starosta: Vojta Plážil, R. 2, Box 2684, Redwood City, Calif; jednatel: Jos. Čížkovský, 650 Sanchez St. Schůze se konají v Sokol Hall, 739 Page St., každé 3. pondělí v měsíci v 8 hodin večer.

**Náželnictvo.** Náčelník: F. Višek, 1435 Thousand Oak Blvd., Albany, Cal.; náčelnice: O. Prince, 424 W. Almond St., Compton, Cal.

**Vzdělávací sbor:** Vzdělavatel a dopisovatel: Rud. Herman, 1409 Geary, San Francisco, Calif.